

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Petavatthupāḷi

1. Uragavaggo

1. Khettūpamapetavatthu

1. “Khettūpamā arahanto, dāyakā kassakūpamā;
Bījūpamaṃ deyyadhammaṃ, etto nibbattate phalaṃ.
2. “Etaṃ bījaṃ kasi khettaṃ, petānaṃ dāyakassa ca;
Taṃ petā paribhuñjanti, dātā puññaena vaḍḍhati.
3. “Idheva kusalaṃ katvā, pete ca paṭipūjīya;
Saggañca kamati [gamati (ka.)] tṭhānaṃ, kammaṃ katvāna bhaddaka”nti.

Khettūpamapetavatthu paṭhamaṃ.

2. Sūkaramukhapetavatthu

4. “Kāyo te sabbasovaṇṇo, sabbā obhāsate disā;
Mukhaṃ te sūkarasseva, kiṃ kammamakārī pure” [makarā pure (ka.)].
5. “Kāyena saññato āsiṃ, vācāyāsimasaññato;
Tena metādiso vaṇṇo, yathā passasi nārada.
6. “Taṃ tyāhaṃ [tāhaṃ (ka.)] nārada brūmi, sāmaṃ diṭṭhamidaṃ tayā;
Mākāsi mukhasā pāpaṃ, mā kho sūkaramukho ahū”ti.

Sūkaramukhapetavatthu dutiyaṃ.

3. Pūtimukhapetavatthu

7. “Dibbaṃ subhaṃ dhāresi vaṇṇadhātum, vechāyasaṃ tiṭṭhasi antalikkhe;
Mukhañca te kimayo pūtigandhaṃ, khādanti kiṃ kammamakāsi pubbe”.
8. “Samaṇo ahaṃ pāpotiduṭṭhavāco [pāpo duṭṭhavāco (sī.), pāpo dukkhavāco (syā. pī.)],
tapassirūpo mukhasā asaññato;
Laddhā ca me tapasā vaṇṇadhātu, mukhañca me pesuñiyena pūti.
9. “Tayidaṃ tayā nārada sāmaṃ diṭṭhaṃ,
Anukampakā ye kusalā vadeyyuṃ;
‘Mā pesuṇaṃ mā ca musā abhāṇi,
Yakkho tuvaṃ hohisi kāmakāmī’”ti.

Pūtimukhapetavatthu tatiyaṃ.

4. Piṭṭhadhītalikapetavatthu

10. “Yaṃ kiñcārammaṇaṃ katvā, dajjā dānaṃ amaccharī;
Pubbapete ca ārabbha, atha vā vatthudevātā.
11. “Cattāro ca mahārāje, lokapāle yasassine [[yasassino \(sī. syā.\)](#)];
Kuveraṃ dhataratṭhañca, virūpakkhaṃ virūlhakam;
Te ceva pūjitā honti, dāyakā ca anipphalā.
12. “Na hi ruṇṇaṃ vā soko vā, yā caññā paridevanā;
Na taṃ petassa atthāya, evaṃ tiṭṭhanti ñātayo.
13. “Ayañca kho dakkhiṇā dinnā, saṅghamhi suppatiṭṭhitā;
Dīgharattaṃ hitāyassa, ṭhānaso upakappatī’ ti.

Piṭṭhadhītalikapetavatthu catutthaṃ.

5. Tirokuṭṭapetavatthu

14. [[khu. pā. 7.1 khuddakapāṭhe](#)] “Tirokuṭṭesu [[tirokuḍḍesu \(sī. syā. pī.\)](#)] tiṭṭhanti,
sandhisīṅghāṭakesu ca;
Dvārabāhāsu tiṭṭhanti, āgantvāna sakaṃ gharaṃ.
15. “Pahūte annapānamhi, khajjabhojje upaṭṭhite;
Na tesam koci sarati, sattānaṃ kammaṃ paccayā.
16. “Evaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakā;
Suciṃ paṇītaṃ kālena, kappiyaṃ pānabhojanaṃ;
‘Idaṃ vo ñātīnaṃ hotu, sukhītā hontu ñātayo’.
17. “Te ca tattha samāgantvā, ñātipetā samāgatā;
Pahūte annapānamhi, sakkaccaṃ anumodare.
18. “‘Ciraṃ jīvantu no ñātī, yesaṃ hetu labhāmase;
Amhākañca katā pūjā, dāyakā ca anipphalā’.
19. “‘Na hi tattha kasi atthi, gorakkhettha na vijjati;
Vaṇijjā tādisī natthi, hiraññena kayākayaṃ [[kayokkayaṃ \(sī. ka.\) kayokayaṃ \(khu. pā. 7.6\)](#)];
Ito dinnena yāpentī, petā kālagatā [[kālakatā \(sī. syā. pī.\)](#)] tahiṃ’.
20. “‘Unname udakaṃ vuṭṭhaṃ, yathā ninnaṃ pavattati;
Evameva ito dinnam, petānaṃ upakappati’.
21. “‘Yathā vārivahā pūrā, paripūrenti sāgaram;
Evameva ito dinnam, petānaṃ upakappati’.
22. “‘Adāsi me akāsi me, ñāti mittā [[ñāti mitto \(?\)](#)] sakhā ca me;
Petānaṃ dakkhiṇaṃ dajjā, pubbe katamanussaram’.
23. “‘Na hi ruṇṇaṃ vā soko vā, yā caññā paridevanā;
Na taṃ petānamatthāya, evaṃ tiṭṭhanti ñātayo’.

24. “‘Ayañca kho dakkhiṇā dinnā, saṅghamhi suppatiṭṭhitā;
Dīgharattaṃ hitāyassa, ṭhānaso upakappatī’.
25. “‘So ñātidhammo ca ayaṃ nidassito, petāna pūjā ca katā uḷārā;
Balañca bhikkhūnamanuppadinnaṃ, tumhehi puññaṃ pasutaṃ anappaka’”nti.

Tirokuṭṭapetavattu pañcamam.

6. Pañcaputtakhādapetivattu

26. “‘Naggā dubbaṇṇarūpāsi, duggandhā pūti vāyasi;
Makkhikāhi parikiṇṇā [makkhikāparikiṇṇā ca (sī.)], kā nu tvam idha tiṭṭhasī’”ti.
27. “‘Ahaṃ bhadante [bhaddante (ka.)] petīmhi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
28. “‘Kālena pañca puttāni, sāyaṃ pañca punāpare;
Vijāyitvāna khādāmi, tepi nā honti me alaṃ.
29. “‘Pariḍayhati dhūmayati, khudāya [khuddāya (ka.)] hadayaṃ mama;
Pānīyaṃ na labhe pātuṃ, passa maṃ byasanaṃ gata’”nti.
30. “‘Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, puttamaṃsāni khādasī’”ti.
31. “‘Sapatī [sapattī (sī.)] me gabbhinī āsi, tassā pāpaṃ acetayim;
Sāhaṃ paduṭṭhamanasā, akariṃ gabbhapātanaṃ.
32. “‘Tassā dvemāsiko gabbho, lohitaññeva pagghari;
Tadassā mātā kupitā, mayhaṃ ñātī samānaya;
Sapathañca maṃ kāresi, paribhāsāpayī ca maṃ.
33. “‘Sāhaṃ ghorañca sapaṭhaṃ, musāvādaṃ abhāsisam;
Puttamaṃsāni khādāmi, sace taṃ pakataṃ mayā.
34. “‘Tassa kammaṃ vipākena [vipākam (syā. ka.)], musāvādassa cūbhayaṃ;
Puttamaṃsāni khādāmi, pubbalohitamakkhitā’”ti.

Pañcaputtakhādapetivattu [pañcaputtakhādapetavattu (sī. syā. pī.) evamuparipi] chaṭṭhaṃ.

7. Sattaputtakhādapetivattu

35. “‘Naggā dubbaṇṇarūpāsi, duggandhā pūti vāyasi;
Makkhikāhi parikiṇṇā, kā nu tvam idha tiṭṭhasī’”ti.
36. “‘Ahaṃ bhadante petīmhi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
37. “‘Kālena satta puttāni, sāyaṃ satta punāpare;
Vijāyitvāna khādāmi, tepi nā honti me alaṃ.

38. “Pariḍayhati dhūmāyati, khudāya hadayaṃ mama;
Nibbutiṃ nādhigacchāmi, aggidaḍḍhāva ātape”’ti.
39. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, puttamaṃsāni khādasī”’ti.
40. “Ahū mayhaṃ duve puttā, ubho sampattayobbanā;
Sāhaṃ puttabalūpetā, sāmikaṃ atimaññisaṃ.
41. “Tato me sāmiko kuddho, sapattiṃ mayhamānaya;
Sā ca gabbhaṃ alabhittha, tassā pāpaṃ acetayaṃ.
42. “Sāhaṃ paduṭṭhamanasā, akariṃ gabbhapātaṃ;
Tassā temāsiko gabbho, pubbalohitako [pubbalohitako (ka.)] pati.
43. “Tadassā mātā kupitā, mayhaṃ ñātī samānaya;
Sapathañca maṃ kāresi, paribhāsāpayī ca maṃ.
44. “Sāhaṃ ghorañca sapaṭhaṃ, musāvādaṃ abhāsisāṃ;
‘Puttamaṃsāni khādāmi, sace taṃ pakataṃ mayā’.
45. “Tassa kammaṃ vipākena, musāvādassa cūbhayaṃ;
Puttamaṃsāni khādāmi, pubbalohitamakkhitā”’ti.

Sattaputtakhādapetivatthu sattamaṃ.

8. Goṇapetavatthu

46. “Kiṃ nu ummattarūpova, lāyitvā haritaṃ tiṇaṃ;
Khāda khādāti lapasī, gatasattaṃ jaraggavaṃ.
47. “Na hi annena pānena, mato goṇo samuṭṭhahe;
Tvamaṃsī bālo ca [bālova (ka.)] dummedho, yathā taññova dummatī”’ti.
48. “Ime pādā idaṃ sīsaṃ, ayaṃ kāyo savāladhi;
Nettā tatheva tiṭṭhanti, ayaṃ goṇo samuṭṭhahe.
49. “Nāyyakassa hatthapādā, kāyo sīsañca dissati;
Rudaṃ mattikathūpasmim, nanu tvaññeva dummatī”’ti.
50. “Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghatasittaṃva pāvakaṃ;
Vārinā viya osiñcaṃ, sabbhaṃ nibbāpaye daraṃ.
51. “Abbaṃ [abbūḷhaṃ (bahūsu)] vata me sallaṃ, sokaṃ hadayanissitaṃ;
Yo me sokaparetassa, pitusokaṃ apānudi.
52. “Svāhaṃ abbūḷhasallosmi, sītibhūtosmi nibbuto;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvāna māṇava’.
53. Evaṃ karonti sappaññā, ye honti anukampakā;
Vinivattayanti sokamhā, sujāto pitaraṃ yathāti.

Goṇapetavatthu aṭṭhamam.

9. Mahāpesakārapetivatthu

54. “Gūthañca muttam ruhirañca pubbam, paribhuñjati kissa ayam vipāko;
Ayam nu kiṃ kammamakāsi nārī, yā sabbadā lohitapubbabhakkhā.
55. “Navāni vatthāni subhāni ceva, mudūni suddhāni ca lomasāni;
Dinnāni missā kitakā [kiṭakā (ka.)] bhavanti, ayam nu kiṃ kammamakāsi nārī”’ti.
56. “Bharyā mamesā ahū bhadante, adāyikā maccharinī kadariyā;
Sā maṃ dadantaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ, akkosati ca paribhāsati ca.
57. “Gūthañca muttam ruhirañca pubbam, paribhuñja tvam asuciṃ sabbakālam;
Etaṃ te paralokasmiṃ hotu, vatthā ca te kiṭakasamā bhavantu’;
Etādisaṃ duccharitaṃ caritvā, idhāgatā cirarattāya khādati”’ti.

Mahāpesakārapetivatthu navamam.

10. Khallāṭiyapetivatthu

58. “Kā nu antovimānasmim, tiṭṭhantī nūpanikkhami;
Upanikkhamassu bhadde, passāma taṃ bahiṭṭhita”’nti.
59. “Aṭṭiyāmi harāyāmi, naggā nikkhamituṃ bahi;
Kesehamhi paṭicchannā, puññaṃ me appakaṃ kata”’nti.
60. “Handuttarīyaṃ dadāmi te, idaṃ dussaṃ nivāsaya;
Idaṃ dussaṃ nivāsetvā, ehi nikkhama sobhane;
Upanikkhamassu bhadde, passāma taṃ bahiṭṭhita”’nti.
61. “Hatthena hatthe te dinnaṃ, na mayhaṃ upakappati;
Esetthupāsako saddho, sammāsambuddhasāvako.
62. “Etaṃ acchādayitvāna, mama dakkhiṇamādisa;
Tathāhaṃ [athāhaṃ (sī.)] sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī”’ti.
63. Tañca te nhāpayitvāna, vilimpetvāna vāñijā;
Vattheacchādayitvāna, tassā dakkhiṇamādisuṃ.
64. Samanantarānuddiṭṭhe [samanantarā anuddiṭṭhe (syā. ka.)], vipāko udapajjatha [upapajjatha (sī. syā.)];
Bhojanacchādanapānīyaṃ [bhojanacchādanam pānīyaṃ (syā. ka.)], dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
65. Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārini;
Hasantī vimānā nikkhami, ‘dakkhiṇāya idaṃ phala’”’nti.
66. “Sucittarūpaṃ ruciraṃ, vimānaṃ te pabhāsati;
Devate pucchitācikkha, kissa kammassidaṃ phala”’nti.
67. “Bhikkhuno caramānassa, doṇinimmajjanaṃ ahaṃ;

Adāsiṃ ujubhūtaṃ, vippasanna cetasā.

68. “Tassa kammaṃ kusalassa, vipākaṃ dīghamantaraṃ;
Anubhomi vimānasmīṃ, tañca dāni parittakaṃ.
69. “Uddhaṃ catūhi māsehi, kālaṃkiriya [kālaṃkiriya (ka.)] bhavissati;
Ekantakaṭukaṃ ghoraṃ, nirayaṃ papatissahaṃ.
70. [ma. ni. 3.250, 267; a. ni. 3.36; pe. va. 240, 693] “Catukkaṇṇaṃ catudvāraṃ, vibhattaṃ
bhāgaso mitaṃ;
Ayopākārapariyaṃtaṃ, ayasā paṭikuḷlitaṃ.
71. “Tassa ayomayā bhūmi, jalitā tejasā yutā;
Samantā yojanasataṃ, pharivā tiṭṭhati sabbadā.
72. “Tatthāhaṃ dīghamaddhānaṃ, dukkhaṃ vedissa vedanaṃ;
Phalañca pāpakammaṃ, tasmā socāmaṃ bhusa’nti.

Khallāṭṭiyapativatthu dasamaṃ.

11. Nāgapetavatthu

73. “Puratova [purato ca (syā.)] setena paleti hatthinā, majjhe pana assatarīrathena;
Pacchā ca kaññā sivikāya nīyati, obhāsantī dasa sabbato [sabbato (ka.)] disā.
74. “Tumhe pana muggarahatthapāṇino, rudaṃmukhā chinnapabhinnagattā;
Manussabhūtā kimakattha pāpaṃ, yenaññamaññassa pivātha lohita’nti.
75. “Puratova yo gacchati kuñjarena, setena nāgena catukkamena;
Amhāka putto ahu jeṭṭhako so [sova jeṭṭho (ka.)], dānāni datvāna sukhī pamodati.
76. “Yo so majjhe assatarīrathena, catubbhi yuttena suvaggitena;
Amhāka putto ahu majjhimo so, amaccharī dānavatī virocati.
77. “Yā sā ca pacchā sivikāya nīyati, nārī sapaññā migamandalocanā;
Amhāka dhītā ahu sā kaniṭṭhikā, bhāgaḍḍhabhāgena sukhī pamodati.
78. “Ete ca dānāni adamsu pubbe, pasannacittā samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Mayaṃ pana maccharino ahumha, paribhāsakā samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Ete ca datvā paricārayanti, mayañca sussāma naḷova chinno’nti [khittoti (sī.)].
79. “Kiṃ tumhākaṃ bhojanaṃ kiṃ sayānaṃ, kathañca yāpetha supāpadhammino;
Pahūtabhogesu anappakesu, sukhaṃ virādhāya [virāgāya (syā. ka.)] dukkhajja pattā’nti.
80. “Aññamaññaṃ vadhitvāna, pivāma pubbalohitaṃ;
Bahum pitvā na dhātā homa, nacchādīmhase [naruccādīmhase (ka.)] mayaṃ.
81. “Iceva maccā paridevayanti, adāyākā pecca [maccharino (ka.)] yamassa ṭhāyino;
Ye te vidicca [viditvā (sī.)] adhigamma bhoge, na bhuñjare nāpi karonti puññaṃ.
82. “Te khuppipāsūpagatā parattha, pacchā [petā (sī.)] ciraṃ jhāyare ḍayhamānā;
Kammāni katvāna dukhudrāni, anubhonti dukkhaṃ kaṭukapphalāni.

83. “Ittaraṃ hi dhaṇaṃ dhaññaṃ, ittaraṃ idha jīvitam;
Ittaraṃ ittarato ñatvā, dīpaṃ kayirātha paṇḍito.
84. “Ye te evaṃ pajānanti, narā dhammassa kovidā;
Te dāne nappamajjanti, sutvā arahataṃ vaco”ti.

Nāgapetavatthu ekādasamaṃ.

12. Uragapetavatthu

85. “Uragova tacamaṃ jīṇṇaṃ, hitvā gacchati santanaṃ;
Evaṃ sarīre nibbhoge, pete kālaṅkate sati.
86. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gati”.
87. “Anabbhito [anavhito (sī.)] tato āgā, nānuññāto ito gato;
Yathāgato tathā gato, tattha kā [kā tattha (sī.)] paridevanā.
88. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gati”.
89. “Sace rode kisā assaṃ, tattha me kiṃ phalaṃ siyā;
Ñātimittasuhajjānaṃ, bhiyyo no aratī siyā.
90. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gati”.
91. “Yathāpi dārako candaṃ, gacchantamanurodati;
Evaṃ sampadamevetam, yo petamanusocati.
92. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gati”.
93. “Yathāpi brahme udakumbho, bhinno appaṭṭisandhiyo;
Evaṃ sampadamevetam, yo petamanusocati.
94. “Ḍayhamāno na jānāti, ñātīnaṃ paridevitaṃ;
Tasmā etaṃ na rodāmi, gato so tassa yā gati”ti.

Uragapetavatthu dvādasamaṃ.

Uragavaggo paṭhamo niṭṭhito.

Tassuddānaṃ –

Khettañca sūkaraṃ pūti, piṭṭhaṃ cāpi tirokuṭṭam;
Pañcāpi sattaputtañca, goṇaṃ pesakārañca;
Tathā khallāṭiyaṃ nāgaṃ, dvādasamaṃ uragañcevāti.

2. Ubbarivaggo

1. Saṃsāramocakapetivatthu

95. “Naggā dubbaṇṇarūpāsi, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike [uppāsulike (ka.)] kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasī”ti.
96. “Ahaṃ bhadante petīmhi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”ti.
97. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, petalokaṃ ito gatā”ti.
98. “Anukampakā mayhaṃ nāhesuṃ bhante, pitā ca mātā athavāpi ñātakā;
Ye maṃ niyojeyyūṃ dadāhi dānaṃ, pasannacittā samaṇabrāhmaṇānaṃ.
99. “Ito ahaṃ vassasatāni pañca, yaṃ evarūpā vicarāmi naggā;
Khudāya taṇhāya ca khajjamānā, pāpassa kamma phalaṃ mamedamaṃ.
100. “Vandāmi taṃ ayya pasannacittā, anukampa maṃ vīra mahānubhāva;
Datvā ca me ādisa yaṃ hi kiñci, mocehi maṃ duggatiyā bhadante”ti.
101. Sādhūti so paṭissutvā, sārīputtonukampako;
Bhikkhūnaṃ ālopaṃ datvā, pāṇimattañca coḷakaṃ;
Thālakassa ca pānīyaṃ, tassā dakkhiṇamādisi.
102. Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanacchādanapānīyaṃ, dakkhiṇāya idamaṃ phalaṃ.
103. Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārini;
Vicittavattābharaṇā, sārīputtaṃ upasaṅkami.
104. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
105. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
106. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”ti.
107. “Uppaṇḍukim kisaṃ chātaṃ, naggamaṃ sampatitacchaviṃ [āpatitacchaviṃ (sī.)];
Muni kāruṇiko loke, taṃ maṃ addakkhi duggataṃ.
108. “Bhikkhūnaṃ ālopaṃ datvā, pāṇimattañca coḷakaṃ;
Thālakassa ca pānīyaṃ, mama dakkhiṇamādisi.
109. “Ālopassa phalaṃ passa, bhattaṃ vassasataṃ dasa;
Bhuñjāmi kāmakāmini, anekarasabyañjanaṃ.
110. “Pāṇimattassa coḷassa, vipākaṃ passa yādisaṃ;
Yāvataṃ nandarājassa, vijitasmiṃ paṭicchadā.
111. “Tato bahutarā bhante, vatthānacchādanāni me;

Koseyyakambalīyāni, khomakappāsikāni ca.

112. “Vipulā ca mahagghā ca, tepākāsevalambare;
Sāhaṃ taṃ paridahāmi, yaṃ yaṃ hi manaso piyaṃ.
113. “Thālakassa ca pānīyaṃ, vipākaṃ passa yādisaṃ;
Gambhīrā caturassā ca, pokkharañño sunimmitā.
114. “Setodakā suppatitthā, sītā appaṭigandhiyā;
Padumuppalasañchannā, vārikiñjakkhapūrītā.
115. “Sāhaṃ ramāmi kīlāmi, modāmi akutobhayā;
Muniṃ kāruṇikaṃ loke, bhante vanditumāgatā”ti.

Saṃsāramocakapetivatthu paṭhamam.

2. Sāriputtatheramātupetivatthu

116. “Naggā dubbaṇṇarūpāsī, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasi”.
117. “Ahaṃ te sakiyā mātā, pubbe aññāsu jātīsu;
Upapannā pettivisayaṃ, khuppipāsasamappitā.
118. “Chaḍḍitaṃ khipitaṃ kheḷaṃ, siṅghānikaṃ silesumaṃ;
Vasaṅca ḍayhamānānaṃ, vijātānaṅca lohitaṃ.
119. “Vaṇikānaṅca yaṃ ghāna-sīsacchinnāna lohitaṃ;
Khudāparetā bhuñjāmi, itthipurisanissitaṃ.
120. “Pubbalohitaṃ bhakkhāmi [pubbalohitabhakkhāsmi (sī.)], pasūnaṃ mānusāna ca;
Aleṇā anagārā ca, nīlamaṅcaparāyaṇā.
121. “Dehi puttaka me dānaṃ, datvā anvādisāhi me;
Appeva nāma mucceyyaṃ, pubbalohitabhojanā”ti.
122. Mātuyā vacanaṃ sutvā, upatissanukampako;
Āmantayi moggallānaṃ, anuruddhaṅca kappinaṃ.
123. Catasso kuṭiyō katvā, saṅghe cātuddise adā;
Kuṭiyō annapānaṅca, mātu dakkhiṇamādisī.
124. Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanaṃ pānīyaṃ vatthaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
125. Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārini;
Vicittavatthābharaṇā, kolitaṃ upasaṅkama.
126. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.

127. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha miḷḷhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
128. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.
129. “Sāriputtassāhaṃ mātā, pubbe aññāsu jātīsu;
Upapannā pettivisayaṃ, khuppiṇāsasamappitā.
130. “Chaḍḍitaṃ khipitaṃ kheḷaṃ, siṅghānikaṃ silesumaṃ;
Vasañca ḍayhamānānaṃ, vijātānañca lohitaṃ.
131. “Vaṇikānañca yaṃ ghāna-sīsacchinnāna lohitaṃ;
Khudāparetā bhuñjāmi, itthipurisanissitaṃ.
132. “Pubbalohitaṃ bhakkhissaṃ, pasūnaṃ mānusāna ca;
Aleṇā anagārā ca, nīlamañcaparāyaṇā.
133. “Sāriputtassa dānena, modāmi akutobhayā;
Muniṃ kārūnikaṃ loke, bhante vanditumāgatā”’ti.

Sāriputtattherassa mātupetivatthu dutiyaṃ.

3. Mattāpetivatthu

134. “Naggā dubbaṇṇarūpāsī, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasī”’ti.
135. “Ahaṃ mattā tuvaṃ tissā, sapattī te pure ahuṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”’ti.
136. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, petalokaṃ ito gatā”’ti.
137. “Caṇḍī ca pharusā cāsīṃ, issukī maccharī saṭṭhā [saṭṭhī (sī.)];
Tāhaṃ duruttaṃ vatvāna, petalokaṃ ito gatā”’ti.
138. Sabbaṃ [saccaṃ (ka.)] ahampi jānāmi, yathā tvaṃ caṇḍikā ahu;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kenāsi paṃsukunthitā”’ti.
139. “Sīsamhātā tuvaṃ āsi, sucivatthā alaṅkatā;
Ahañca kho [kho taṃ (sī. ka.)] adhimattaṃ, samalaṅkatatarā tayā.
140. “Tassā me pekkhamānāya, sāmikena samantayi;
Tato me issā vipulā, kodho me samajāyatha.
141. “Tato paṃsuṃ gahetvāna, paṃsunā taṃ hi okiriṃ [taṃ vikīrihaṃ (syā. ka.)];
Tassa kammavipākena, tenamhi paṃsukunthitā”’ti.
142. “Saccaṃ ahampi jānāmi, paṃsunā maṃ tvamokiri;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kena khajjasi kacchuyā”’ti.

143. “Bhesajjahārī ubhayo, vanantaṃ agamimhase;
Tvañca bhesajjamāhari, ahañca kapikacchuno.
144. “Tassā tyājānamānāya, seyyaṃ tyāhaṃ samokiriṃ;
Tassa kammavipākena, tena khajjāmi kacchuyā”’ti.
145. “Saccaṃ ahampi jānāmi, seyyaṃ me tvaṃ samokiri;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kenāsi naggiyā tuva’nti.
146. “Sahāyānaṃ samayo āsi, ñātīnaṃ samitī ahu;
Tvañca āmantitā āsi, sasāminī no ca kho ahaṃ.
147. “Tassā tyājānamānāya, dussaṃ tyāhaṃ apānudiṃ;
Tassa kammavipākena, tenamhi naggiyā aha’nti.
148. “Saccaṃ ahampi jānāmi, dussaṃ me tvaṃ apānudi;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kenāsi gūthagandhinī”’ti.
149. “Tava gandhañca mālañca, paccagghañca vilepanaṃ;
Gūthakūpe adhāresim̐ [adhāresim̐ (ka.)], taṃ pāpaṃ pakataṃ mayā;
Tassa kammavipākena, tenamhi gūthagandhinī”’ti.
150. “Saccaṃ ahampi jānāmi, taṃ pāpaṃ pakataṃ tayā;
Aññañca kho taṃ pucchāmi, kenāsi duggatā tuva’nti.
151. “Ubhinnaṃ samakaṃ āsi, yaṃ gehe vijjate dhanam̐;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākāsimmattano;
Tassa kammavipākena, tenamhi duggatā ahaṃ.
152. “Tadeva maṃ tvaṃ avaca, ‘pāpakammaṃ nisevasi;
Na hi pāpehi kammehi, sulabhā hoti suggatī”’ti.
153. “Vāmato maṃ tvaṃ pacesi, athopi maṃ usūyasi;
Passa pāpānaṃ kammānaṃ, vipāko hoti yādiso.
154. “Te gharā tā ca dāsiyo [te gharadāsiyo āsuṃ (sī. syā.), te ghare dāsiyo ceva (ka.)],
tānevābharaṇānime;
Te aññe paricārenti, na bhogā honti sassatā.
155. “Idāni bhūtassa pitā, āpaṇā gehamehiti;
Appeva te dade kiñci, mā su tāva ito agā”’ti.
156. “Naggā dubbaṇṇarūpāmi, kisā dhamanisanthatā;
Kopīnametaṃ itthīnaṃ, mā maṃ bhūtapitāddasā”’ti.
157. “Handa kiṃ vā tyāhaṃ [kiṃ tyāhaṃ (sī. syā.), kiṃ vatāhaṃ (ka.)] dammi, kiṃ vā tedha [kiṃ
vā ca te (sī. syā.), kiṃ vidha te (ka.)] karomahaṃ;
Yena tvaṃ sukhitā assa, sabbakāmasamiddhinī”’ti.
158. “Cattāro bhikkhū saṅghato, cattāro pana puggalā;
Aṭṭha bhikkhū bhojayitvā, mama dakkhiṇamādisa;
Tadāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī”’ti.

159. Sādhūti sā paṭissutvā, bhojayitvāṭṭha bhikkhavo;
Vattheacchādayitvāna, tassā dakkhiṇamādisī.
160. Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanacchādanapānīyaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
161. Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārini;
Vicittavatthābharaṇā, sapattiṃ upasaṅkami.
162. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsentī disā sabbā, osadhī viya tārakā.
163. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
164. “Pucchāmi taṃ devī mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.
165. “Ahaṃ mattā tuvaṃ tissā, sapattī te pure ahuṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
166. “Tava dinnena dānena, modāmi akutobhayā;
Cīraṃ jīvāhi bhagini, saha sabbehi ñātibhi;
Asokaṃ virajaṃ ṭhānaṃ, āvāsaṃ vasavattinaṃ.
167. “Idha dhammaṃ caritvāna, dānaṃ datvāna sobhane;
Vineyya maccheramalaṃ samūlaṃ, aninditā saggamupehi ṭhāna”’nti.

Mattāpetivatthu tatiyaṃ.

4. Nandāpetivatthu

168. “Kālī dubbaṇṇarūpāsī, pharusā bhīrudassanā;
Piṅgalāsī kaḷārāsī, na taṃ maññāmi mānusi”’nti.
169. “Ahaṃ nandā nandisena, bhariyā te pure ahuṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”’ti.
170. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, petalokaṃ ito gatā”’ti.
171. “Caṇḍī ca pharusā cāsīṃ [caṇḍī pharusavācā ca (sī.)], tayi cāpi agāravā;
Tāhaṃ duruttaṃ vatvāna, petalokaṃ ito gatā”’ti.
172. “Handuttarīyaṃ dadāmi te, imaṃ [idaṃ (sī. aṭṭha.)] dussaṃ nivāsaya;
Imaṃ dussaṃ nivāsetvā, ehi nessāmi taṃ gharaṃ.
173. “Vatthañca annapānañca, lacchasi tvaṃ gharaṃ gatā;
Putte ca te passissasi, suṇisāyo ca dakkhasi”’ti.
174. “Hatthena hatthe te dinnaṃ, na mayhaṃ upakappati;
Bhikkhū ca sīlasampanne, vītarāge bahussute.

175. “Tappehi annapānena, mama dakkhiṇamādisa;
Tadāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī”’ti.
176. Sādhūti so paṭissutvā, dānaṃ vipulamākiri;
Annaṃ pānaṃ khādanīyaṃ, vatthasenāsanāni ca;
Chattaṃ gandhañca mālañca, vividhā ca upāhanā.
177. Bhikkhū ca sīlasampanne, vītarāge bahussute;
Tappetvā annapānena, tassā dakkhiṇamādisī.
178. Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhojanacchādanapānīyaṃ, dakkhiṇāya idaṃ phalaṃ.
179. Tato suddhā sucivasanā, kāsikuttamadhārini;
Vicittavattābharaṇā, sāmikaṃ upasaṅkami.
180. “Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate;
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
181. “Kena tetādiso vaṇṇo, kena te idha mijjhati;
Uppajjanti ca te bhogā, ye keci manaso piyā.
182. “Pucchāmi taṃ devi mahānubhāve, manussabhūtā kimakāsi puññaṃ;
Kenāsi evaṃ jalitānubhāvā, vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati”’ti.
183. “Ahaṃ nandā nandisena, bhariyā te pure ahaṃ;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
184. “Tava dinnena dānena, modāmi akutobhayā;
Ciraṃ jīva gahapati, saha sabbehi nītibhi;
Asokaṃ virajaṃ khemaṃ, āvāsaṃ vasavattinaṃ.
185. “Idha dhammaṃ caritvāna, dānaṃ datvā gahapati;
Vineyya maccheramalaṃ samūlaṃ, anindito saggamupehi ṭhāna”’nti.

Nandāpetivatthu catutthaṃ.

5. Maṭṭhakuṇḍalīpetavatthu

186. [vi. va. 1207] “Alaṅkato maṭṭhakuṇḍalī, māladhārī haricandanussado;
Bāhā paggayha kandasi, vanamajjhe kiṃ dukkhito tuva”’nti.
187. “Sovaṇṇamayo pabhassaro, uppanno rathapañjaro mama;
Tassa cakkayugaṃ na vindāmi, tena dukkhena jahāmi jīvita”’nti.
188. “Sovaṇṇamayaṃ maṇimayaṃ, lohitaṅkamayaṃ [lohitaṅgamayaṃ (syā.), lohitaṅkamayaṃ (sī.),
lohamayaṃ (katthaci)] atha rūpiyamayaṃ;
Ācikkha me bhaddamāṇava, cakkayugaṃ paṭipādayāmi te”’ti.
189. So māṇavo tassa pāvadi, “candasūriyā ubhayettha dissare;
Sovaṇṇamayo ratho mama, tena cakkayugena sobhati”’ti.

190. “Bālo kho tvam asi māṇava, yo tvam patthayase apatthiyam;
Maññāmi tuvam marissasi, na hi tvam lacchasi candasūriye”ti.
191. “Gamanāgamanampi dissati, vaṇṇadhātu ubhayattha vīthiyā;
Peto kālakato na dissati, ko nidha kandatam bālyataro”ti.
192. “Saccam kho vadesi māṇava, ahameva kandatam bālyataro;
Candam viya dārako rudam, petam kālakatābhipatthayi”nti.
193. “Ādittam vata mam santam, ghatasittamva pāvakam;
Vārinā viya osiñcam, sabbam nibbāpaye daram.
194. “Abbahī [abbūḷham (syā. ka.)] vata me sallam, sokam hadayanissitam;
Yo me sokaparetassa, puttasokam apānudi.
195. “Svāham abbūḷhasallosmi, sītibhūtosmi nibbuto;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvāna māṇavā”ti.
196. “Devatā nusi gandhabbo, adu sakko purindado;
Ko vā tvam kassa vā putto, katham jānemu tam maya”nti.
197. “Yañca kandasī yañca rodasī, puttam ālāhane sayam dahitvā;
Svāham kusalam karitvā kammam, tidasānam sahabyatam gato”ti.
198. “Appam vā bahum vā nāddasāma, dānam dadantassa sake agāre;
Uposathakammam vā tādisam, kena kammaena gatosi devaloka”nti.
199. “Ābādhikoham dukkhito gilāno, āturarūpomhi sake nivesane;
Buddham vigatarajam vitiṇṇakankham, addakkhim sugatam anomapaññam.
200. “Svāham muditamano pasannacitto, añjalim akarim tathāgatassa;
Tāham kusalam karitvāna kammam, tidasānam sahabyatam gato”ti.
201. “Acchariyam vata abbhutam vata, añjalikammassa ayamīdiso vipāko;
Ahampi muditamano pasannacitto, ajjeva buddham saraṇam vajāmī”ti.
202. “Ajjeva buddham saraṇam vajāhi, dhammañca saṅghañca pasannacitto;
Tatheva sikkhāya padāni pañca, akhaṇḍaphullāni samādiyassu.
203. “Pāṇātipātā viramassu khippam, loke adinnam parivajjayassu;
Amajjapo mā ca musā bhañāhi, sakena dārena ca hohi tuṭṭho”ti.
204. “Atthakāmosi me yakkha, hitakāmosi devate;
Karomi tuyham vacanam, tvamsi ācariyo mamāti.
205. “Upemi saraṇam buddham, dhammañcāpi anuttaram;
Saṅghañca naradevassa, gacchāmi saraṇam aham.
206. “Pāṇātipātā viramāmi khippam, loke adinnam parivajjayāmi;
Amajjapo no ca musā bhañāmi; Sakena dārena ca homi tuṭṭho”ti.

Maṭṭhakuṇḍalīpetavatthu pañcamam.

6. Kaṇhapetavatthu

207. “Uṭṭhehi kaṇha kiṃ sesi, ko attho supanena te;
Yo ca tuyhaṃ sako bhātā, hadayaṃ cakkhu ca [cakkhumva (aṭṭha.)] dakkhiṇaṃ;
Tassa vātā balīyanti, sasam jappati [ghaṭo jappati (ka.)] kesavā’’ti.
208. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, rohiṇeyyassa kesavo;
Taramānarūpo vuṭṭhāsi, bhātusokena aṭṭito.
209. “Kiṃ nu ummattarūpova, kevalaṃ dvārakaṃ imaṃ;
Saso sasoti lapasi, kīdisaṃ sasamicchasi.
210. “Sovaṇṇamayaṃ maṇimayaṃ, lohamayaṃ atha rūpiyamayaṃ;
Sāṅkhasilāpavāḷamayaṃ, kārayissāmi te sasam.
211. “Santi aññepi sasakā, araññavanagocarā;
Tepi te ānayissāmi, kīdisaṃ sasamicchasi’’ti.
212. “Nāhamete sase icche, ye sasā pathavissitā;
Candato sasamicchāmi, taṃ me ohara kesavā’’ti.
213. “So nūna madhuraṃ ñāti, jīvitaṃ vijahissasi;
Apatthiyaṃ patthayasi, candato sasamicchasi’’ti.
214. “Evaṃ ce kaṇha jānāsi, yathaññamanusāsasi;
Kasmā pure mataṃ puttaṃ, ajjāpi manusocasi.
215. “Na yaṃ labbhā manussena, amanussena vā pana;
Jāto me mā mari putto, kuto labbhā alabbhiyaṃ.
216. “Na mantā mūlabhesajjā, osadhehi dhanena vā;
Sakkā ānayaṭṭaṃ kaṇha, yaṃ petamanusocasi.
217. “Mahaddhanā mahābhogā, raṭṭhavantopi khattiyā;
Pahūtadhanadhaññāse, tepi no [natthetthapāṭhabhedo] ajarāmarā.
218. “Khattiyā brāhmaṇā vessā, suddā caṇḍālapukkusā;
Ete caññe ca jātiyā, tepi no ajarāmarā.
219. “Ye mantam parivattenti, chaḷaṅgaṃ brahmacintitaṃ;
Ete caññe ca vijjāya, tepi no ajarāmarā.
220. “Isayo vāpi [isayo cāpi (vimānavatthu 99)] ye santā, saññatattā tapassino;
Sarīraṃ tepi kālena, vijahanti tapassino.
221. “Bhāvitattā arahanto, katakiccā anāsavā;
Nikkhipanti imaṃ dehaṃ, puññapāparikkhayā’’ti.
222. “Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghatasittaṃva pāvakaṃ;
Vārinā viya osiñcaṃ, sabbaṃ nibbāpaye daraṃ.
223. “Abbaḥi vata me sallam, sokaṃ hadayanissitaṃ;

Yo me sokaparetassa, puttasokaṃ apānudi.

224. “Svāhaṃ abbūḷhasallosmi, sītibhūtosmi nibbuto;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvāna bhātika” [bhāsitaṃ (syā.)].
225. Evaṃ karonti sappaññā, ye honti anukampakā;
Nivattayanti sokamhā, ghaṭo jeṭṭhaṃva bhātaraṃ.
226. Yassa etādisā honti, amaccā paricārakā;
Subhāsitena anventi, ghaṭo jeṭṭhaṃva bhātaranti.

Kaṇhapetavatthu chaṭṭhaṃ.

7. Dhanapālaseṭṭhipetavatthu

227. “Naggo dubbaṇṇarūposi, kiso dhamanisanthato;
Upphāsuliko kisiko, ko nu tvamasi mārīsa”.
228. “Ahaṃ bhadante petomhi, duggato yamalokiko;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gato”.
229. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, petalokaṃ ito gato”.
230. “Nagaraṃ atthi paṇṇānaṃ [dasannānaṃ (sī. syā. pī.)], erakacchanti vissutaṃ;
Tattha seṭṭhi pure āsiṃ, dhanapālotaṃ maṃ vidū.
231. “Asīti sakaṭavāhānaṃ, hiraññassa ahosi me;
Pahūtaṃ me jātarūpaṃ, muttā veḷuriyā bahū.
232. “Tāva mahaddhanassāpi, na me dātuṃ piyaṃ ahu;
Pidahitvā dvāraṃ bhuñjīṃ [bhuñjāmi (sī. syā.)], mā maṃ yācanakāddasaṃ.
233. “Assaddho maccharī cāsiṃ, kadariyo paribhāsako;
Dadantānaṃ karontānaṃ, vārayissaṃ bahu jane [bahujjanaṃ (sī. syā.)].
234. “Vipāko natthi dānassa, saṃyamassa kuto phalaṃ;
Pokkharaññodapānāni, ārāmāni ca ropite;
Papāyo ca vināsesiṃ, dugge saṅkamanāni ca.
235. “Svāhaṃ akatakalyāṇo, katapāpo tato cuto;
Upapanno pettivisaṃ, khuppiṃpāsasamappito.
236. “Pañcapanṇāsavassāni, yato kālaṅkato ahaṃ;
Nābhijānāmi bhuttaṃ vā, pītaṃ vā pana pāniyaṃ.
237. “Yo saṃyamo so vināso, yo vināso so saṃyamo;
Petā hi kira jānanti, yo saṃyamo so vināso.
238. “Ahaṃ pure saṃyamissaṃ, nādāsiṃ bahuke dhane;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākāsimmattano;
Svāhaṃ pacchānutappāmi, attakammaphalūpago.

239. [pe. va. 69] “Uddham catūhi māsehi, kālaṃkiriya bhavissati;
Ekantakaṭukaṃ ghoram, nirayam papatissaham.
240. [pe. va. 70] “Catukkaṇṇam catudvaram, vibhattam bhāgaso mitam;
Ayopākārapariyantam, ayasā paṭikujjitam.
241. [pe. va. 71] “Tassa ayomayā bhūmi, jalitā tejasā yutā;
Samantā yojanasatam, pharivā tiṭṭhati sabbadā.
242. [pe. va. 72] “Tatthāham dīghamaddhānam, dukkham vedissa vedanam;
Phalam pāpassa kamma, tasmā socāmaham bhusam.
243. “Tam vo vadāmi bhaddam vo, yāvantettha samāgatā;
Mākattha pāpakaṃ kammaṃ, āvi vā yadi vā raho.
244. “Sace tam pāpakaṃ kammaṃ, karissatha karotha vā;
Na vo dukkhā pamutyatthi [pamuttatthi (sabbattha) udā. 44 passitabbam], uppaccāpi [upeccāpi (syā. ka.)] palāyatam.
245. “Matteyyā hotha petteyyā, kule jeṭṭhāpacāyikā;
Sāmaññā hotha brahmaññā, evam saggaṃ gamissathā”ti.

Dhanapālasetṭhipetavatthu sattamaṃ.

8. Cūlasetṭhipetavatthu

246. “Naggo kiso pabbajitosi bhante, rattim kuhiṃ gacchasi kissa hetu;
Ācikkha me tam api sakkuṇemu, sabbena vittam paṭipādaye tuva”nti.
247. “Bārāṇasī nagaram dūraghuṭṭham, tatthāham gahapati aḍḍhako ahu dño;
Adātā gedhitamano āmisasmiṃ, dussilyena yamavisayamhi patto.
248. “So sūcikāya kilamito tehi,
Teneva ñātīsu yāmi āmisakiñcikkahetu;
Adānasīlā na ca saddahanti,
Dānaphalam hoti paramhi loke.
249. “Dhītā ca mayham lapate abhikkhānam, ‘dassāmi dānam pitūnam pitāmahānam’;
Tamupakkhaṭam parivisayanti brāhmaṇā [brāhmaṇe (sī.)], ‘yāmi aham andhakavindam
bhottu”nti.
250. Tamavoca rājā “anubhaviyāna tampi,
Eyyāsi khippam ahamapi kassam pūjam;
Ācikkha me tam yadi atthi hetu,
Saddhāyitam hetuvaco suṇomā”ti.
251. ‘Tathā’ti vatvā agamāsi tattha, bhuñjimsu bhattam na ca dakkhiṇārahā;
Paccāgami rājagaham punāparam, pāturahosi purato janādhīpassa.
252. Divāna petam punadeva āgataṃ, rājā avoca “ahamapi kiṃ dadāmi;
Ācikkha me tam yadi atthi hetu, yena tuvaṃ cirataram piṇito siyā”ti.

253. “Buddhañca saṅghaṃ parivisiyāna rāja, annena pānena ca cīvarena;
Taṃ dakkhiṇaṃ ādisa me hitāya, evaṃ ahaṃ cirataraṃ pīṇito siyā”ti.
254. Tato ca rājā nipatitvā tāvade [tāvadeva (syā.), tadeva (ka.)], dānaṃ sahatthā atulaṃ daditvā
[atulañca datvā (syā. ka.)] saṅghe;
Ārocesi pakataṃ [ārocayī pakatiṃ (sī. syā.)] tathāgatassa, tassa ca petassa dakkhiṇaṃ
ādisittha.
255. So pūjito ativiya sobhamāno, pāturahosi purato janādhipassa;
“Yakkhohamasmi paramiddhipatto, na mayhamatthi samā sadisā [mayhamiddhisamasadisā
(sī. syā.)] mānūsā.
256. “Passānubhāvaṃ aparimitaṃ mamayidaṃ, tayānudiṭṭhaṃ atulaṃ datvā saṅghe;
Santappito satataṃ sadā bahūhi, yāmi ahaṃ sukhito manussadevā”ti.

Cūḷasetṭhipetavatthu aṭṭhamaṃ niṭṭhitaṃ.

Bhāṇavāraṃ paṭhamaṃ niṭṭhitaṃ.

9. Aṅkurapetavatthu

257. “Yassa atthāya gacchāma, kambojaṃ dhanahārakā;
Ayaṃ kāmadaḍḍo yakkho, imaṃ yakkhaṃ nayāmasa.
258. “Imaṃ yakkhaṃ gahetvāna, sādhukena pasayha vā;
Yānaṃ āropayitvāna, khippaṃ gacchāma dvāraka”nti.
259. [jā. 1.10.151; 1.14.196; 2.18.153; 2.22.10] “Yassa rukkhassa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Na tassa sākhaṃ bhañjeyya, mittadubbho hi pāpako”ti.
260. “Yassa rukkhassa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Khandhampi tassa chindeyya, attho ce tādiso siyā”ti.
261. “Yassa rukkhassa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Na tassa pattamaṃ bhindeyya [himseyya (ka.)], mittadubbho hi pāpako”ti.
262. “Yassa rukkhassa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
Samūlampa taṃ abbuhe [ubbahe (?)], attho ce tādiso siyā”ti.
263. “Yassekarattimpi ghare vaseyya, yatthannapānaṃ puriso labhetha;
Na tassa pāpaṃ manasāpi cintaye, kataññutā sappurisehi vaṇṇitā.
264. “Yassekarattimpi ghare vaseyya, annena pānena upaṭṭhito siyā;
Na tassa pāpaṃ manasāpi cintaye, adubbhapāṇī dahate mittadubbhiṃ.
265. “Yo pubbe katakalyāṇo, pacchā pāpena himsati;
Allapāṇihato [adubbhipāṇīhato (ka)] poso, na so bhadrāni passatī”ti.
266. “Nāhaṃ devena vā manussena vā, issariyena vāhaṃ suppasayho;
Yakkhohamasmi paramiddhipatto, dūraṅgamo vaṇṇabalūpapanno”ti.
267. “Pāṇi te sabbaso vaṇṇo, pañcadhāro madhussavo;
Nānārasā paggharanti, maññehaṃ taṃ purindada”nti.

268. “Nāmhi devo na gandhabbo, nāpi sakko purindado;
Petam maṃ aṅkura jānāhi, roruvamhā [heruvamhā (sī.)] idhāgata’’nti.
269. “Kiṃsīlo kiṃsamācāro, roruvasmim pure tuvaṃ;
Kena te brahmacariyena, puññaṃ paṇimhi ijjhatī’’ti.
270. “Tunnavāyo pure āsim, roruvasmim tadā ahaṃ;
Sukicchavutti kapaṇo, na me vijjati dātave.
271. “Nivesanañca [āvesanañca (sī.)] me āsi, asayhassa upantike;
Saddhassa dānapatino, katapuññaṃ lajjino.
272. “Tattha yācanakā yanti, nānāgottā vanibbakā;
Te ca maṃ tattha pucchanti, asayhassa nivesanaṃ.
273. “Kattha gacchāma bhaddaṃ vo, kattha dānaṃ padīyati;
Tesāhaṃ puṭṭho akkhāmi, asayhassa nivesanaṃ.
274. “Paggayha dakkhiṇaṃ bāhuṃ, ettha gacchatha bhaddaṃ vo;
Ettha dānaṃ padīyati, asayhassa nivesane.
275. “Tena paṇi kāmadaḍḍo, tena paṇi madhussavo;
Tena me brahmacariyena, puññaṃ paṇimhi ijjhatī’’ti.
276. “Na kira tvaṃ adā dānaṃ, sakapāṇīhi kassaci;
Parassa dānaṃ anumodamāno, paṇim paggayha pāvadi.
277. “Tena paṇi kāmadaḍḍo, tena paṇi madhussavo;
Tena te brahmacariyena, puññaṃ paṇimhi ijjhati.
278. “Yo so dānamadā bhante, pasanno sakapāṇibhi;
So hitvā mānusaṃ dehaṃ, kiṃ nu so disataṃ gato’’ti.
279. “Nāhaṃ pajānāmi asayhasāhino, aṅgīrasassa gatiṃ āgatiṃ vā;
Sutañca me vessavaṇassa santike, sakkassa sahaḃyataṃ gato asayho’’ti.
280. “Alameva kātuṃ kalyāṇaṃ, dānaṃ dātuṃ yathārahaṃ;
Paṇim kāmadaḍḍaṃ disvā, ko puññaṃ na karissati.
281. “So hi nūna ito gantvā, anuppatvāna dvārakaṃ;
Dānaṃ paṭṭhapayissāmi, yaṃ mamaṃ sukāhavaṃ.
282. “Dassāmañca pānañca, vatthasenaṃsanāni ca;
Papañca udapānañca, dugge saṅkamaṇāni cā’’ti.
283. “Kena te aṅgulī kuṇā [kuṇṭhā (sī. syā.)], mukhañca kuṇalīkataṃ [kuṇḍalīkataṃ (sī. syā. ka.)];
Akkhīni ca paggharanti, kiṃ pāpaṃ pakataṃ tayā’’ti.
284. “Aṅgīrasassa gahapatino, saddhassa ghamesino;
Tassāhaṃ dānavissagge, dāne adhikato ahuṃ.
285. “Tattha yācanake disvā, āgate bhojanatthike;

Ekamantaṃ apakkamma, akāsiṃ kuṇaliṃ mukhaṃ.

286. “Tena me aṅgulī kuṇā, mukhañca kuṇalīkataṃ;
Akkhīni me paggharanti, taṃ pāpaṃ pakataṃ mayā”ti.
287. “Dhammena te kāpurisa, mukhañca kuṇalīkataṃ;
Akkhīni ca paggharanti, yaṃ taṃ parassa dānassa;
Akāsi kuṇaliṃ mukhaṃ.
288. “Kathaṃ hi dānaṃ dadamāno, kareyya parapattiyaṃ;
Annaṃ pānaṃ khādanīyaṃ, vatthasenāsanāni ca.
289. “So hi nūna ito gantvā, anuppatvāna dvāraṃ;
Dānaṃ paṭṭhapayissāmi, yaṃ mamassa sukhāvahaṃ.
290. “Dassāmanñañca pānañca, vatthasenāsanāni ca;
Papañca udapānañca, dugge saṅkamanāni cā”ti.
291. Tato hi so nivattivā, anuppatvāna dvāraṃ;
Dānaṃ paṭṭhapayi aṅkuro, yaṃtumassa [yaṃ taṃ assa (syā.), yantamassa (ka.)] sukhāvahaṃ.
292. Adā annañca pānañca, vatthasenāsanāni ca;
Papañca udapānañca, vippasannena cetasā.
293. “Ko chāto ko ca tasito, ko vatthaṃ paridahissati;
Kassa santāni yoggāni, ito yojentu vāhanaṃ.
294. “Ko chaticchati gandhañca, ko mālaṃ ko upāhanaṃ;
Itissu tattha ghosenti, kappakā sūdamāgadhā [pāṭavā (ka.)];
Sadā sāyañca pāto ca, aṅkurassa nivesane.
295. ““Sukhaṃ supati aṅkuro”, iti jānāti maṃ jano;
Dukkaṃ supāmi sindhaka [sanduka, sindhuka (ka.)], yaṃ na passāmi yācake.
296. ““Sukhaṃ supati aṅkuro”, iti jānāti maṃ jano;
Dukkaṃ sindhaka supāmi, appake su vanibbake”ti.
297. “Sakko ce te vamaṃ dajjā, tāvatiṃsānamissaro;
Kissa sabbassa lokassa, varamāno vamaṃ vare”ti.
298. “Sakko ce me vamaṃ dajjā, tāvatiṃsānamissaro;
Kāluṭṭhitassa me sato, suriyuggamaṃ pati;
Dibbā bhakkhā pātubhaveyyuṃ, sīlavanto ca yācakā.
299. “Dadato me na khīyetha, datvā nānutapeyyahaṃ;
Dadaṃ cittaṃ pasādeyyaṃ, etaṃ sakkhaṃ vamaṃ vare”ti.
300. “Na sabbavittāni pare pavecche, dadeyya dānañca dhanañca rakkhe;
Tasmā hi dānā dhanameva seyyo, atippadānena kulā na honti.
301. “Adānamatidānañca, nappasamsanti paṇḍitā;
Tasmā hi dānā dhanameva seyyo, samena vatteyya sa dhīradhammo”ti.

302. “Aho vata re ahameva dajjaṃ, santo ca maṃ sappurisā bhajeyyumaṃ;
Meghova ninnāni paripūrayanto [bhipūrayanto (sī.), hi pūrayanto (syā.)], santappaye
sabbavanibbakānaṃ.
303. “Yassa yācanake disvā, mukhavaṇṇo pasīdati;
Datvā attamano hoti, taṃ gharaṃ vasato sukhaṃ.
304. “Yassa yācanake disvā, mukhavaṇṇo pasīdati;
Datvā attamano hoti, esā yaññassa [puññassa (sī.)] sampadā.
305. [a. ni. 6.37] “Pubbeva dānā sumano, dadaṃ cittaṃ pasādaye;
Datvā attamano hoti, esā yaññassa [puññassa (sī.)] sampadā”ti.
306. Saṭṭhi vāhasahassāni, aṅkurassa nivesane;
Bhojanaṃ dīyate niccaṃ, puññaapekkhassa jantuno.
307. Tisahassāni sūdāni hi [sūdāni (syā. ka.)], āmuttamaṇikuṇḍalā;
Aṅkuraṃ upajīvanti, dāne yaññassa vāvaṭā [byāvaṭā (sī.), pāvaṭā (syā.)].
308. Saṭṭhi purisasahassāni, āmuttamaṇikuṇḍalā;
Aṅkurassa mahādāne, kaṭṭhaṃ phārenti māṇavā.
309. Soḷasitthisahassāni, sabbālaṅkārahūsitā;
Aṅkurassa mahādāne, vidhā piṇḍenti nāriyo.
310. Soḷasitthisahassāni, sabbālaṅkārahūsitā;
Aṅkurassa mahādāne, dabbigāhā upaṭṭhitā.
311. Bahumaṃ bahūnaṃ pādāsi, ciraṃ pādāsi khattiyo;
Sakkaccañca sahatthā ca, cittikatvā punappunaṃ.
312. Bahū māse ca pakkhe ca, utusaṃvaccharāni ca;
Mahādānaṃ pavattesi, aṅkuro dīghamantaraṃ.
313. Evaṃ datvā yajitvā ca, aṅkuro dīghamantaraṃ;
So hitvā mānusaṃ dehaṃ, tāvatimsūpago ahu.
314. Kaṭacchubbhikkhaṃ datvāna, anuruddhassa indako;
So hitvā mānusaṃ dehaṃ, tāvatimsūpago ahu.
315. Dasahi ṭhānehi aṅkuraṃ, indako atirocati;
Rūpe sadde rase gandhe, phoṭṭhabbe ca manorame.
316. Āyunā yasasā ceva, vaṇṇena ca sukkena ca;
Ādhipaccena aṅkuraṃ, indako atirocati.
317. Tāvatimse yadā buddho, silāyaṃ paṇḍukambale;
Pāricchattakamūlamhi, vihāsi purisuttamo.
318. Dasasu lokadhātūsu, sannipatitvāna devatā;
Payirupāsanti sambuddhaṃ, vasantaṃ nagamuddhani.

319. Na koci devo vaṇṇena, sambuddhaṃ atirocati;
Sabbe deve atikkamma [adhigayha (sī.), atiggayha (ka)], sambuddhova virocati.
320. Yojanāni dasa dve ca, aṅkuroyaṃ tadā ahu;
Avidūreva buddhassa [avidūre sambuddhassa (ka.)], indako atirocati.
321. Oloketvāna sambuddho, aṅkurañcāpi indakaṃ;
Dakkhiṇeyyaṃ sambhāvento [pabhāvento (sī.)], idaṃ vacanamabravi.
322. “Mahādānaṃ tayā dīnaṃ, aṅkura dīghamantaraṃ;
Atidūre [suvidūre (ka.)] nisinnosi, āgaccha mama santike”ti.
323. Codito bhāvitattena, aṅkuro idamabravi;
“Kiṃ mayhaṃ tena dānena, dakkhiṇeyyena suññataṃ.
324. “Ayaṃ so indako yakkho, dajjā dānaṃ parittakaṃ;
Atirocati amhehi, cando tāragaṇe yathā”ti.
325. “Ujjaṅgale yathā khette, bījaṃ bahumpi ropitaṃ;
Na vipulaphalaṃ hoti, napi toseti kassakaṃ.
326. “Tatheva dānaṃ bahukaṃ, dussīlesu patiṭṭhitaṃ;
Na vipulaphalaṃ hoti, napi toseti dāyakaṃ.
327. “Yathāpi bhaddake khette, bījaṃ appampi ropitaṃ;
Sammā dhāraṃ pavecchante, phalaṃ toseti kassakaṃ.
328. “Tatheva sīlavantesu, guṇavantesu tādīsu;
Appakampi kataṃ kāraṃ, puññaṃ hoti mahapphala”nti.
329. Viceyya dānaṃ dātabbaṃ, yattha dīnaṃ mahapphalaṃ;
Viceyya dānaṃ datvāna, saggāṃ gacchanti dāyakā.
330. Viceyya dānaṃ sugatappasatthaṃ, ye dakkhiṇeyyā idha jīvaloke;
Etesu dīnnāni mahapphalāni, bījāni vuttāni yathā sukhetṭeti.

Aṅkurapetavatthu navamaṃ.

10. Uttaramādupetivatthu

331. Divāvihāragataṃ bhikkhuṃ, gaṅgātīre nisinnakaṃ;
Taṃ petī upasaṅkamma, dubbaṇṇā bhīrudassanā.
332. Kesā cassā atidīghā [ahū dīghā (ka.)], yāvabhūmāvalambare [yāva bhūmyā’valambare (?)];
Kesehi sā paṭicchannā, samaṇaṃ etadabravi.
333. “Pañcapanṇāsavassāni, yato kālaṅkatā ahaṃ;
Nābhijānāmi bhuttaṃ vā, pītaṃ vā pana pāniyaṃ;
Dehi tvaṃ pāniyaṃ bhante, tasitā pāniyāya me”ti.
334. “Ayaṃ sītodikā gaṅgā, himavantato [himavantāva (ka.)] sandati;
Piva etto gahetvāna, kiṃ maṃ yācasi pāniya”nti.

335. “Sacāhaṃ bhante gaṅgāya, sayamaṃ gaṅhāmi pāniyaṃ;
Lohitaṃ me parivattati, tasmā yācāmi pāniya’’nti.
336. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, gaṅgā te hoti lohita’’nti.
337. “Putto me uttaro nāma [putto me bhante uttaro (ka.)], saddho āsi upāsako;
So ca mayhaṃ akāmāya, samaṇānaṃ pavecchati.
338. “Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṇaṃ;
Tamaḥaṃ paribhāsāmi, maccherena upaddutā.
339. “Yaṃ tvaṃ mayhaṃ akāmāya, samaṇānaṃ pavecchasi;
Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṇaṃ.
340. “Etaṃ te paralokasmiṃ, lohitaṃ hotu uttara;
Tassa kammaṃ vipākena, gaṅgā me hoti lohita’’nti.

Uttaramātupetivatthu dasamaṃ.

11. Suttapetavatthu

341. “Ahaṃ pure pabbajitassa bhikkhuno, suttaṃ adāsiṃ upasaṅkamma yācitā;
Tassa vipāko vipulaphalūpalabbhati, bahukā ca me uppajjare [bahū ca me upapajjare (sī.)]
vatthakoṭṭiyo.
342. “Pupphābhikiṇṇaṃ ramitaṃ [rammamidaṃ (ka.)] vimānaṃ, anekacittaṃ naranārisevitaṃ;
Sāhaṃ bhujjāmi ca pārupāmi ca, pahūtavittā na ca tāva khīyati.
343. “Tasseva kammaṃ vipākamanvayā, sukhañca sātāñca idhūpalabbhati;
Sāhaṃ gantvā punadeva mānusaṃ, kāhāmi puññāni nayayyaputta ma’’nti.
344. “Satta tuvaṃ vassasatā idhāgatā,
Jiṇṇā ca vuḍḍhā ca tahiṃ bhavissasi;
Sabbeva te kālakatā ca ñātakā,
Kiṃ tattha gantvāna ito karissasī’’ti.
345. “Satteva vassāni idhāgatāya me, dibbañca sukhañca samappitāya;
Sāhaṃ gantvāna punadeva mānusaṃ, kāhāmi puññāni nayayyaputta ma’’nti.
346. So taṃ gahetvāna pasayha bāhāyaṃ, paccānayaivāna theriṃ sudubbalaṃ;
“Vajjesi aññampi janaṃ idhāgataṃ, ‘karotha puññāni sukhūpalabbhati’’.
347. “Diṭṭhā mayā akatena sādhanā, petā vihaññanti tatheva manussā;
Kammañca katvā sukhavedanīyaṃ, devā manussā ca sukhe ṭhitā pajā’’ti.

Suttapetavatthu ekādasamaṃ.

12. Kaṇṇamuṇḍapetivatthu

348. “Soṇṇasopānaphalakā, soṇṇavālukanasanthatā;

Tattha sogandhiyā vaggū, sucigandhā manoramā.

349. “Nānārukkhehi sañchannā, nānāgandhasameritā;
Nānāpadumasañchannā, puṇḍarīkasamotatā [[samohatā \(ka.\)](#)].
350. “Surabhiṃ sampavāyanti, manuññā māluteritā;
Haṃsakoñcābhirudā ca, cakkavakkābhikūjitā.
351. “Nānādiḷḷagaṇākiṇṇā, nānāsaragaṇāyutā;
Nānāphaladharā rukkā, nānāpupphadharā vanā.
352. “Na manussesu īdisaṃ, nagaraṃ yādisaṃ idaṃ;
Pāsādā bahukā tuyhaṃ, sovaṇṇarūpiyāmayā;
Daddallamānā ābhenti [[ābhanti \(ka.\)](#)], samantā caturo disā.
353. “Pañca dāsisatā tuyhaṃ, yā temā paricārīkā;
Tā [[kā \(ka.\)](#)] kambukāyūradharā [[kambukeyūradharā \(sī.\)](#)], kañcanāveḷabhūsitā.
354. “Pallaṅkā bahukā tuyhaṃ, sovaṇṇarūpiyāmayā;
Kadalimigasañchannā [[kadalimigasañchannā \(sī.\)](#)], sajjā gonakasanthatā.
355. “Yattha tvaṃ vāsūpagatā, sabbakāmasamiddhinī;
Sampattāyaḍḍharattāya [[... rattiya \(ka.\)](#)], tato uṭṭhāya gacchasi.
356. “Uyyānabhūmiṃ gantvāna, pokkharāññā samantato;
Tassā tīre tvaṃ ṭhāsi, harīte saddale subhe.
357. “Tato te kaṇṇamuṇḍo sunakho, aṅgamaṅgāni khādati;
Yadā ca khāyitā āsi, aṭṭhisāṅkhalikā katā;
Ogāhasi pokkharāṇi, hoti kāyo yathā pure.
358. “Tato tvaṃ aṅgapaccaṅgī [[aṅgapaccaṅgā \(ka.\)](#)], sucāru piyadassanā;
Vatthena pārūpitvāna, āyāsi mama santikaṃ.
359. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, kaṇṇamuṇḍo sunakho tavaaṅgamaṅgāni khādati’”ti.
360. “Kimilāyaṃ [[kimbilāyaṃ \(sī. syā.\)](#)] gahapati, saddho āsi upāsako;
Tassāhaṃ bhariyā āsiṃ, dussīlā aticārīnī.
361. “So maṃ aticaramānāya [[evamāticaramānāya \(syā. pī.\)](#)], sāmiko etadabravi;
‘Netāṃ channaṃ [[netāṃ channaṃ na \(sī.\)](#)], [netāṃ channaṃ netāṃ \(ka.\)](#)] patirūpaṃ, yaṃ tvaṃ
aticarāsi maṃ’.
362. “Sāhaṃ ghoraṅca sapaṭhaṃ, musāvādaṅca bhāsisāṃ;
‘Nāhaṃ taṃ aticarāmi, kāyena uda cetasā.
363. “‘Sacāhaṃ taṃ aticarāmi, kāyena uda cetasā;
Kaṇṇamuṇḍo yaṃ sunakho, aṅgamaṅgāni khādatu’.
364. “Tassa kammaṃ vipākaṃ, musāvādassa cūbhayaṃ;
Satteva vassasatāni, anubhūtaṃ yato hi me;
Kaṇṇamuṇḍo ca sunakho, aṅgamaṅgāni khādati.

365. “Tvañca deva bahukāro, atthāya me idhāgato;
Sumuttāhaṃ kaṇṇamuṇḍassa, asokā akutobhayā.
366. “Tāhaṃ deva namassāmi, yācāmi pañjalīkatā;
Bhuñja amānuse kāme, rama deva mayā sahā”’ti.
367. “Bhuttā amānusā kāmā, ramitomhi tayā saha;
Tāhaṃ subhage yācāmi, khippaṃ paṭinayāhi ma”’nti.

Kaṇṇamuṇḍapetivatthu dvādasamaṃ.

13. Ubbaripetavatthu

368. Ahu rājā brahmadatto, pañcālānaṃ rathesabho;
Ahorattānamaccayā, rājā kālamakrubbatha [rājā kālañkarī tadā (sī.)].
369. Tassa ālāhanaṃ gantvā, bhariyā kandati ubbarī [uppari (ka.)];
Brahmadattaṃ apassantī, brahmadattāti kandati.
370. Isi ca tattha āgacchi, sampannacaraṇo muni;
So ca tattha apucchittha, ye tattha susamāgatā.
371. “Kassa idaṃ ālāhanaṃ, nānāgandhasameritaṃ;
Kassāyaṃ kandati bhariyā, ito dūragataṃ patim;
Brahmadattaṃ apassantī, ‘brahmadattā’ti kandati”’.
372. Te ca tattha viyākamsu, ye tattha susamāgatā;
“Brahmadattassa bhadante [bhaddante (ka.)], brahmadattassa mārisa.
373. “Tassa idaṃ ālāhanaṃ, nānāgandhasameritaṃ;
Tassāyaṃ kandati bhariyā, ito dūragataṃ patim;
Brahmadattaṃ apassantī, ‘brahmadattā’ti kandati”’.
374. “Chaḷāsītisahassāni, brahmadattassanāmakā;
Imasmim ālāhane daḍḍhā, tesam kamanusocasi”’ti.
375. “Yo rājā cūḷanīputto, pañcālānaṃ rathesabho;
Taṃ bhante anusocāmi, bhattāraṃ sabbakāmada”’nti.
376. “Sabbe vāhesuṃ rājāno, brahmadattassanāmakā;
Sabbevacūḷanīputtā, pañcālānaṃ rathesabhā.
377. “Sabbesaṃ anupubbena, mahesittamakārayi;
Kasmā purimake hitvā, pacchimaṃ anusocasi”’ti.
378. “Ātume itthibhūtāya, dīgharattāya mārisa;
Yassā me itthibhūtāya, saṃsāre bahubhāsasi”’ti.
379. “Ahu itthī ahu puriso, pasuyonimpī āgamā;
Evametaṃ atītānaṃ, pariyanto na dissati”’ti.
380. “Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghatasittaṃva pāvakaṃ;
Vārinā viya osiñcaṃ, sabbam nibbāpaye darāṃ.

381. “Abbahī vata me sallam, sokam hadayanissitam;
Yo me sokaparetāya, patisokam apānudi.
382. “Sāham abbūḷhasallāsmi, sītibhūtāsmi nibbutā;
Na socāmi na rodāmi, tava sutvā mahāmunī”’ti.
383. Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, samaṇassa subhāsitaṃ;
Pattacīvaramādāya, pabbaji anagāriyaṃ.
384. Sā ca pabbajitā santā, agārasmā anagāriyaṃ;
Mettācittaṃ abhāvesi, brahmalokūpapattiyā.
385. Gāmā gāmaṃ vicarantī, nigame rājadhāniyo;
Uruvelā nāma so gāmo, yattha kālamakrubbatha.
386. Mettācittaṃ ābhāvetvā, brahmalokūpapattiyā;
Itthiccittaṃ virājetvā, brahmalokūpagā ahūti.

Ubbaripetavatthu terasamaṃ.

Ubbarivaggo dutiyo niṭṭhito.

Tassuddānaṃ –

Mocakaṃ [paṇḍu (sabbattha)] mātā mattā [pitā (sī. ka.), patiyā (syā.)] ca, nandā kuṇḍalīnā
ghaṭo;
Dve seṭṭhī tunnavāyo ca, uttara [vihāra (sabbattha)] suttakaṇṇa [sopāna (sabbattha)] ubbarīti.

3. Cūlavaggo

1. Abhijjamānapetavatthu

387. “Abhijjamāne vārimhi, gaṅgāya idha gacchasi;
Naggo pubbaddhapetova māladhārī alaṅkato;
Kuhim gamissasi peta, kattha vāso bhavissatī”’ti.
388. “Cundaṭṭhilaṃ [cundaṭṭhikaṃ (sī.)] gamissāmi, peto so iti bhāsati;
Antare vāsabhaḡamaṃ, bārāṇasiṃ ca [bārāṇasiyā ca (sī. syā.)] santike”’.
389. Tañca disvā mahāmatto, koliyo iti vissuto;
Sattaṃ bhattañca petassa, pītakañca yugaṃ adā.
390. Nāvāya tiṭṭhamānāya, kappakassa adāpayi;
Kappakassa padinnamhi, ṭhāne petassa dissatha [petassu’ dissatha (sī.), petassu’ dicchatha (?)].
391. Tato suvatthavasano, māladhārī alaṅkato;
Ṭhāne ṭhitassa petassa, dakkhiṇā upakappatha;
Tasmā dajjetha petānaṃ, anukampāya punappunaṃ.
392. Sātunnavasanā [sāhunnavāsino (syā. pī.), sāhundavāsino (ka.)] eke, aññe kesaniṅvāsānā
[kesaniṅvāsino (syā. ka.)];

Petā bhattāya gacchanti, pakkamanti disodisaṃ.

393. Dūre eke [dūre petā (ka.)] padhāvitvā, aladdhāva nivattare;
Chātā pamucchitā bhantā, bhūmiyaṃ paṭisumbhitā.
394. Te ca [keci (sī. syā.)] tattha papatitā [papatitvā (sī.), ca patitā (syā.)], bhūmiyaṃ paṭisumbhitā;
Pubbe akatakalyāṇā, aggidaḍḍhāva ātape.
395. “Mayaṃ pubbe pāpadhammā, gharāṇī kulamātarō;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.
396. “Pahūtaṃ annapānampi, apissu avakiriyati;
Sammaggate pabbajite, na ca kiñci adamhase.
397. “Akammakāmā alasā, sādukāmā mahagghasā;
Ālopapiṇḍadātāro, paṭiggahe paribhāsīmhasse [paribhāsītā (syā. ka.)].
398. “Te gharā tā ca dāsiyo, tānevābharaṇāni no;
Te aññe paricārenti, mayaṃ dukkhassa bhāgino.
399. “Veṇī vā avaññā honti, rathakārī ca dubbhikā;
Caṇḍālī kapaṇā honti, kappakā [nhāpikā (sī.)] ca punappunaṃ.
400. “Yāni yāni nihīnāni, kulāni kapaṇāni ca;
Tesu tesveva jāyanti, esā maccharino gati.
401. “Pubbe ca katakalyāṇā, dāyakā vītamaccharā;
Saggaṃ te paripūrenti, obhāsenti ca nandaṃ.
402. “Vejayante ca pāsāde, ramitvā kāmakāmīno;
Uccākulesu jāyanti, sabhogesu tato cutā.
403. “Kūṭāgāre ca pāsāde, pallaṅke gonakatthate;
Bījitaṅgā [vījitaṅgā (sī. syā.)] morahatthehi, kule jātā yasassino.
404. “Aṅkato aṅkaṃ gacchanti, māladhārī alaṅkatā;
Dhātiyo upatiṭṭhanti, sāyaṃ pātaṃ sukhesino.
405. “Nayidaṃ akatapuññānaṃ, katapuññānamevidaṃ;
Asokaṃ nandaṃ rammaṃ, tidasānaṃ mahāvanaṃ.
406. “Sukhaṃ akatapuññānaṃ, idha natthi parattha ca;
Sukhañca katapuññānaṃ, idha ceva parattha ca.
407. “Tesaṃ saḥabyakāmānaṃ, kattabbaṃ kusalaṃ bahuṃ;
Katapuññā hi modanti, sagge bhogasamaṅgino”’ti.

Abhijjamānapetavatthu paṭhamaṃ.

2. Sāṇavāsītherapetavatthu

408. Kuṇḍināgariyo thero, sāṇavāsi [sānuvāsi (sī.), sānavāsi (syā.)] nivāsiko;
Poṭṭhapādoti nāmena, samaṇo bhāvitindriyo.
409. Tassa mātā pitā bhātā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
410. Te duggatā sūcikaṭṭā, kilantā naggino kisā;
Uttasantā [ottappantā (syā. ka.)] mahattāsā [mahātāsā (sī.)], na dassenti kurūrino [kuruddino (ka.)].
411. Tassa bhātā vitaritvā, naggo ekapathekako;
Catukuṇḍiko bhavitvāna, therassa dassayītumaṃ.
412. Thero cāmanasikatvā, tuṇhībhūto atikkami;
So ca viññāpayī theram, ‘bhātā petagato aham’.
413. ‘‘Mātā pitā ca te bhante, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā.
414. ‘‘Te duggatā sūcikaṭṭā, kilantā naggino kisā;
Uttasantā mahattāsā, na dassenti kurūrino.
415. ‘‘Anukampassu kāruṇiko, datvā anvādisāhi no;
Tava dinnena dānena, yāpessanti kurūrino’’ti.
416. Thero caritvā piṇḍāya, bhikkhū aññe ca dvādasa;
Ekajjhaṃ sannipatiṃsu, bhattavissaggakāraṇā.
417. Thero sabbeva te āha, ‘‘yathāladdhaṃ dadātha me;
Saṅghabhattaṃ karissāmi, anukampāya ñātinaṃ’’.
418. Niyyādayiṃsu therassa, thero saṅghaṃ nimantayi;
Datvā anvādisi thero, mātu pitu ca bhātuno;
‘‘Idaṃ me ñātinaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo’’.
419. Samanantarānuddiṭṭhe, bhojanaṃ udapajjatha;
Suciṃ paṇītaṃ sampannaṃ, anekarasabyañjanaṃ.
420. Tato uddassayī [uddisayī (sī. ka.), uddissati (syā. ka.)] bhātā, vaṇṇavā balavā sukhī;
‘‘Pahūtaṃ bhojanaṃ bhante, passa naggāmhase mayaṃ;
Tathā bhante parakkama, yathā vatthaṃ labhāmase’’ti.
421. Thero saṅkārakūṭamhā, uccinitvāna nantake;
Pilotikaṃ paṭaṃ katvā, saṅghe cātuddise adā.
422. Datvā anvādisi thero, mātu pitu ca bhātuno;
‘‘Idaṃ me ñātinaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo’’.
423. Samanantarānuddiṭṭhe, vatthāni udapajjisuṃ;
Tato suvatthavasano, therassa dassayītumaṃ.
424. ‘‘Yāvataṃ nandarājassa, vijitasmiṃ paṭicchadā;
Tato bahutarā bhante, vatthānacchādanāni no.

425. “Koseyyakambalīyāni, khoma kappāsikāni ca;
Vipulā ca mahagghā ca, tepākāsevalambare.
426. “Te mayam paridahāma, yam yam hi manaso piyam;
Tathā bhante parakkama, yathā geham labhāmase”ti.
427. Thero paṇṇakuṭiṃ katvā, saṅghe cātuddise adā;
Datvā anvādisī thero, mātu pitu ca bhātuno;
“Idam me ñātīnam hotu, sukhitā hontu ñātayo”.
428. Samanantarānuddiṭṭhe, gharāni udapajjisum;
Kūṭāgāranivesanā, vibhattā bhāgasō mitā.
429. “Na manussesu īdisā, yādisā no gharā idha;
Api dibbesu yādisā, tādisā no gharā idha.
430. “Daddallamānā ābhenti [ābhanti (ka.)], samantā caturo disā;
“Tathā bhante parakkama, yathā pānīyam labhāmase”ti.
431. Thero karaṇam [karakam (sī. syā. pī.)] pūretvā, saṅghe cātuddise adā;
Datvā anvādisī thero, mātu pitu ca bhātuno;
“Idam me ñātīnam hotu, sukhitā hontu ñātayo”.
432. Samanantarānuddiṭṭhe, pānīyam udapajjatha;
Gambhīrā caturassā ca, pokkharāñño sunimmitā.
433. Sītodikā suppatitthā, sītā appaṭigandhiyā;
Padumuppalasañchannā, vārikiñjakkhapūrītā.
434. Tattha nhatvā pivitvā ca, therassa paṭidassayum;
“Pahūtam pānīyam bhante, pādā dukkhā phalanti no”.
435. “Āhiṇḍamānā khañjāma, sakkhare kusakaṇṭake;
“Tathā bhante parakkama, yathā yānam labhāmase”ti.
436. Thero sipāṭikam laddhā, saṅghe cātuddise adā;
Datvā anvādisī thero, mātu pitu ca bhātuno;
“Idam me ñātīnam hotu, sukhitā hontu ñātayo”.
437. Samanantarānuddiṭṭhe, petā rathena māgamum;
“Anukampitamha bhadante, bhattenacchādanena ca.
438. “Gharena pānīyadānena, yānadānena cūbhayam;
Muniṃ kāruṇikam loke, bhante vanditumāgatā”ti.

Sāṇavāsītherapetavatthu dutiyam.

3. Rathakārapetivatthu

439. “Veḷuriyathambham ruciram pabhassaram, vimānamāruyha anekacittam;
Tatthacchasi devi mahānubhāve, pathaddhani [samantato (ka.)] pannaraseva cando.
440. “Vaṇṇo ca te kanakassa sannibho, uttattarūpo bhusa dassaneyyo;
Pallaṅkaseṭṭhe atule nisinnā, ekā tuvaṃ natthi ca tuyha sāmiko.
441. “Imā ca te pokkharānī samantā, pahūtamalyā [pahūtamālā (sī. syā.)] bahupunḍarīkā;
Suvaṇṇacuṇṇehi samantamotthata, na tattha paṅko paṅako ca vijjati.

442. “Haṃsā cime dassanīyā manoramā, udakasmimanupariyanti sabbadā;
Samayya vaggūpanadanti sabbe, bindussarā dundubhīnaṃva ghoso.
443. “Daddallamānā yasaṃ yasassinī, nāvāya ca tvaṃ avalamba tiṭṭhasi;
Ālārapamhe hasite piyaṃvade, sabbaṅgakalyāṇi bhusaṃ virocasi.
444. “Idaṃ vimānaṃ virajaṃ same ṭhitaṃ, uyyānavantaṃ [uyyānavanaṃ (ka.)]
ratinandivaḍḍhanaṃ;
Icchāmaṃ nāri anomadassane, tayā saha nandane idha moditu’’nti.
445. “Karoḥi kammaṃ idha vedanīyaṃ, cittaṅca te idha nihitaṃ bhavatu [nataṅca hotu (ka.),
nitaṅca hotu (syā.)];
Katvāna kammaṃ idha vedanīyaṃ, evaṃ mamaṃ lacchasi kāmakāmini’’nti.
446. “Sādhū’’ti so tassā paṭissuṇitvā, akāsi kammaṃ tahiṃ vedanīyaṃ;
Katvāna kammaṃ tahiṃ vedanīyaṃ, upapajji so māṇavo tassā saḥabyatanti.

Rathakārapetivatthu tatiyaṃ.

Bhāṇavāraṃ dutiyaṃ niṭṭhitaṃ.

4. Bhusapetavatthu

447. “Bhusāni eko sāliṃ punāparo, ayaṅca nāri sakamaṃsalohitaṃ;
Tuvaṅca gūthaṃ asuciṃ akantaṃ [akantikaṃ (sī. pī.)], paribhuñjasi kissa ayaṃ vipāko’’ti.
448. “Ayaṃ pure mātaraṃ hiṃsati, ayaṃ pana kūṭavāṇijo;
Ayaṃ maṃsāni khāditvā, musāvādena vañceti.
449. “Ahaṃ manussesu manussabhūtā, agārinī sabbakulassa issarā;
Santesu pariguhāmi, mā ca kiñci ito adaṃ.
450. “Musāvādena chādemī, ‘natthi etaṃ mama gehe;
Sace santaṃ niguhāmi, gūtho me hotu bhojanaṃ’.
451. “Tassa kammaṃ vipākena, musāvādassa cūbhayaṃ;
Sugandhaṃ sāliṃ bhattaṃ, gūthaṃ me parivattati.
452. “Avañjhāni ca kammāni, na hi kammaṃ vinassati;
Duggandhaṃ kiminaṃ [kimijaṃ (sī.)] mīlaṃ, bhuñjāmi ca pivāmi cā’’ti.

Bhusapetavatthu catutthaṃ.

5. Kumārapetavatthu

453. Accherarūpaṃ sugatassa ṇāṇaṃ, sathā yathā puggalaṃ byākāsi;
Ussannapuññāpi bhavanti heke, parittapuññāpi bhavanti heke.
454. Ayaṃ kumāro sīvathikāya chaḍḍito, aṅguṭṭhasnehena yāpeti rattiṃ;
Na yakkhabhūtā na sarīsapā [sirīsapā (sī. syā. pī.)] vā, viheṭṭhayeyyūṃ katapuññaṃ
kumāraṃ.

455. Sunakhāpimassa palihiṃsu pāde, dhaṅkā siṅgālā [sigālā (sī. syā. pī.)] parivattayanti;
Gabbhāsayaṃ pakkhigaṇā haranti, kākā pana akkhimalaṃ haranti.
456. Nayimassa [na imassa (syā.), nimassa (ka.)] rakkhaṃ vidahiṃsu keci, na osadhaṃ
sāsapadhūpanaṃ vā;
Nakkhattayogampi na aggahesum [na uggahesum (ka.)], na sabbadhaññānipi ākiriṃsu.
457. Etādisaṃ uttamakicchapattaṃ, rattābhattaṃ sīvathikāya chaḍḍitaṃ;
Nonītaṇḍaṃva pavedhamānaṃ, sasamsayaṃ jīvitasāvasesaṃ.
458. Tamaddasā devamanussapūjito, disvā ca taṃ byākari bhūripañño;
“Ayaṃ kumāro nagarassimassa, aggakuliko bhavissati bhogato ca” [bhogavā ca (syā. ka.)].
459. “Kissa [kiṃ’sa (?)] vataṃ kiṃ pana brahmacariyaṃ, kissa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Etādisaṃ byasanaṃ pāpuṇitvā, taṃ tādisaṃ paccanubhossatiddhi”nti.
460. Buddhapamukhassa bhikkhusaṅghassa, pūjaṃ akāsi janatā ulāraṃ;
Tatrasa cītassahu aññathattaṃ, vācaṃ abhāsi pharusāṃ asabbhaṃ.
461. So taṃ vitakkaṃ pavinodayitvā, pītiṃ pasādaṃ paṭiladdhā pacchā;
Tathāgataṃ jetavane vasantaṃ, yāguyā upaṭṭhāsi sattarattaṃ.
462. Tassa [taṃ’sa (?)] vataṃ taṃ pana brahmacariyaṃ, tassa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Etādisaṃ byasanaṃ pāpuṇitvā, taṃ tādisaṃ paccanubhossatiddhiṃ.
463. Ṭhatvāna so vassasataṃ idheva, sabbehi kāmehi samaṅgibhūto;
Kāyassa bhedaṃ abhisamparāyaṃ, sahaḃyataṃ gacchati vāsavassāti.

Kumārapetavatthu pañcamaṃ.

6. Seriṇīpetavatthu

464. “Naggā dubbaṇṇarūpāsī, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulike kisike, kā nu tvaṃ idha tiṭṭhasī”ti.
465. “Ahaṃ bhadante petīmi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”ti.
466. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā kukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, petalokaṃ ito gatā”ti.
467. “Anāvaṇesu titthesu, viciniṃ aḍḍhamāsakaṃ;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākāsimmattano.
468. “Nadiṃ upemi tasitā, rittakā parivattati;
Chāyaṃ upemi uṇhesu, ātaṇḍaṃ parivattati.
469. “Aggivaṇṇo ca me vāto, ḍahanto upavāyati;
Etañca bhante arahāmi, aññañca pāpakaṃ tato.
470. “Gantvāna hatthiniṃ puraṃ, vajjesi mayha mātaraṃ;
‘Dhītā ca te mayā diṭṭhā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā’.

471. “Atthi me ettha nikkhittaṃ, anakkhātañca taṃ mayā;
Cattārisatasahassāni, pallaṅkassa ca heṭṭhato.
472. “Tato me dānaṃ dadatu, tassā ca hotu jīvikā;
Dānaṃ datvā ca me mātā, dakkhiṇaṃ anudicchatu [anudissatu (sī. pī.), anvādissatu (syā.)];
Tadāhaṃ sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī”ti.
473. “Sādhū”ti so paṭissutvā, gantvāna hatthiniṃ puraṃ;
Avoca tassā mātaraṃ –
- ‘Dhītā ca te mayā diṭṭhā, duggatā yamalokikā;
- Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā’.
474. “Sā maṃ tattha samādapesi, () [(gantvāna hatthiniṃ puraṃ) (syā. ka.)] vajjesi mayha
mātaraṃ;
‘Dhītā ca te mayā diṭṭhā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā’.
475. “Atthi ca me ettha nikkhittaṃ, anakkhātañca taṃ mayā;
Cattārisatasahassāni, pallaṅkassa ca heṭṭhato.
476. “Tato me dānaṃ dadatu, tassā ca hotu jīvikā;
Dānaṃ datvā ca me mātā, dakkhiṇaṃ anudicchatu () [(tato tuvaṃ dānaṃ dehi, tassā
dakkhiṇamādisī) (ka.)];
‘Tadā sā sukhitā hessaṃ, sabbakāmasamiddhinī”ti.
477. Tato hi sā dānamadā, tassā dakkhiṇamādisī;
Petī ca sukhitā āsi, tassā cāsi sujīvikāti.

Seriṇīpetavatthu chaṭṭhaṃ.

7. Migaluddakapetavatthu

478. “Naranāripurakkhato yuvā, rajanīyehi kāmaguṇehi [kāmehi (ka.)] sobhasi;
Divasaṃ anubhosi kāraṇaṃ, kimakāsi purimāya jātiyā”ti.
479. “Ahaṃ rājagahe ramme, ramaṇīye giribbaje;
Migaluddo pure āsiṃ, lohitapāṇi dāruṇo.
480. “Avirodhakaresu pāṇisu, puthusattesu paduṭṭhamānaso;
Vicaraṃ atidāruṇo sadā [tadā (sī.)], parahiṃsāya rato asaṅṅhato.
481. “Tassa me sahāyo suhadayo [suhado (sī.)], saddho āsi upāsako;
Sopi [so hi (syā.)] maṃ anukampanto, nivāresi punappaṇaṃ.
482. “‘Mākāsi pāpakaṃ kammaṃ, mā tāta duggatiṃ agā;
Sace icchasi pecca sukhaṃ, vīrama pāṇavadhā asaṃyamā’.
483. “Tassāhaṃ vacanaṃ sutvā, sukhakāmassa hitānukampino;
Nākāsiṃ sakalānusāsaniṃ, cirapāpābhirato abuddhimā.

484. “So maṃ puna bhūrisumedhaso, anukampāya saṃyame nivesayi;
‘Sace divā hanasi pāṇino, atha te rattiṃ bhavatu saṃyamo’.
485. “Svāhaṃ divā hanitvā pāṇino, virato rattimahosi saññato;
Rattāhaṃ paricāremi, divā khajjāmi duggato.
486. “Tassa kammaṃ kusalassa, anubhomi rattiṃ amānusiṃ;
Divā paṭihatāva [paṭihatā ca (ka.)] kukkurā, upadhāvanti samantā khādituṃ.
487. “Ye ca te satatānuyogino, dhuvaṃ payuttā sugatassa sāsane;
Maññāmi te amatameva kevalaṃ, adhigacchanti padaṃ asaṅkhata’nti.

Migaluddakapetavatthu sattamaṃ.

8. Dutiyamigaluddakapetavatthu

488. “Kūṭāgāre ca pāsāde, pallaṅke gonakatthate;
Pañcaṅgikena turiyena, ramasi suppvādite.
489. “Tato ratyā vivasāne [vyavasāne (sī.)], sūriyuggamaṇaṃ pati;
Aparaiddho susānasmim, bahudukkhaṃ nigacchasi.
490. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi’.
491. “Ahaṃ rājagahe ramme, ramaṇīye giribbaje;
Migaluddo pure āsiṃ, luddo cāsimsaññato.
492. “Tassa me sahāyo suhadayo, saddho āsi upāsako;
Tassa kulupako bhikkhu, āsi gotamasāvako;
Sopi maṃ anukampanto, nivāresi punappunaṃ.
493. “Mākāsi pāpakaṃ kammaṃ, mā tāta duggatiṃ agā;
Sace icchasi pecca sukhaṃ, virama pāṇavadhā asaṃyamā’.
494. “Tassāhaṃ vacanaṃ sutvā, sukhakāmassa hitānukampino;
Nākāsiṃ sakalānusāsaniṃ, cirapāpābhīrato abuddhimā.
495. “So maṃ puna bhūrisumedhaso, anukampāya saṃyame nivesayi;
‘Sace divā hanasi pāṇino, atha te rattiṃ bhavatu saṃyamo’.
496. “Svāhaṃ divā hanitvā pāṇino, virato rattimahosi saññato;
Rattāhaṃ paricāremi, divā khajjāmi duggato.
497. “Tassa kammaṃ kusalassa, anubhomi rattiṃ amānusiṃ;
Divā paṭihatāva kukkurā, upadhāvanti samantā khādituṃ.
498. “Ye ca te satatānuyogino, dhuvaṃ payuttā [dhuvayuttā (sī.)] sugatassa sāsane;
Maññāmi te amatameva kevalaṃ, adhigacchanti padaṃ asaṅkhata’nti.

Dutiyamigaluddakapetavatthu aṭṭhamaṃ.

9. Kūṭavnicchayikapetavatthu

499. “Mālī kiritī kāyūrī [keyūrī (sī.)], gattā te candanussadā;
Pasannamukhavaṇṇosi, sūriyavaṇṇova sobhasi.
500. “Amānūsā pārisajjā, ye teme paricārakā;
Dasa kaññāsahassāni, yā temā paricārikā;
Tā [kā (ka.)] kambukāyūradharā, kañcanāveḷabhūsitā.
501. “Mahānubhāvosi tuvaṃ, lomahaṃsanarūpavā;
Piṭṭhimaṃsāni attano, sāmaṃ ukkacca [ukkaḍḍha (sī.)] khādasi.
502. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkuṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, piṭṭhimaṃsāni attano;
Sāmaṃ ukkacca khādasi’”ti.
503. “Attanoḥaṃ anathhāya, jīvaloke acārisaṃ;
Pesuññamusāvādena, nikativañcanāya ca.
504. “Tatthāhaṃ parisam gantvā, saccakāle upaṭṭhite;
Atthaṃ dhammaṃ nirākatvā [niraṃkatvā (ka.) ni + ā + kara + tvā = nirākatvā],
adhammamanuvattisaṃ.
505. “Evaṃ so khādatattānaṃ, yo hoti piṭṭhimaṃsiko;
Yathāhaṃ ajja khādāmi, piṭṭhimaṃsāni attano.
506. “Tayidaṃ tayā nārada sāmaṃ diṭṭhaṃ, anukampakā ye kusalā vadeyyuṃ;
Mā pesuṇaṃ mā ca musā abhāṇi, mā khosi piṭṭhimaṃsiko tuva’”nti.

Kūṭavinicchayikapetavatthu navamaṃ.

10. Dhātuvivaṇṇapetavatthu

507. “Antalikkhasmiṃ tiṭṭhanto, duggandho pūti vāyasi;
Mukhañca te kimayo pūtigandhaṃ, khādanti kiṃ kammamakāsi pubbe.
508. “Tato satthaṃ gahetvāna, okkantanti punappaṇaṃ;
Khārena pariṃphosivā, okkantanti punappaṇaṃ.
509. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi’”ti.
510. “Ahaṃ rājagahe ramme, ramaṇīye giribbaje;
Issaro dhanadhaññassa, supahūtassa mārissa.
511. “Tassāyaṃ me bhariyā ca, dhītā ca suṇisā ca me;
Tā mālaṃ uppalañcāpi, paccagghañca vilepanaṃ;
Thūpaṃ harantiyo vāresim, taṃ pāpaṃ pakataṃ mayā.
512. “Chaḷāsītisahassāni, mayaṃ paccattavedanā;
Thūpapūjaṃ vivaṇṇetvā, paccāma niraye bhusaṃ.
513. “Ye ca kho thūpapūjāya, vattante arahato mahe;
Ādīnaṃ pakāsentī, vivecayetha [vivecayatha (sī.)] ne tato.

514. “Imā ca passa āyantiyo, māladhārī alaṅkatā;
Mālāvīpākamaṅnubhontiyo [anubhavanti (sī. pī.)], samiddhā ca tā [samiddhā tā (sī. syā.)]
yasassiniyo.
515. “Taṅca disvāna accheraṃ, abbhutaṃ lomahaṃsanaṃ;
Namo karonti sappañña, vandanti taṃ mahāmunīṃ.
516. “Sohaṃ nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusīṃ;
Thūpapūjaṃ karissāmi, appamatto punappuna’nti.

Dhātuvivaṇṇapetavatthu dasamaṃ.

Cūlavaggo tatiyo niṭṭhito.

Tassuddānaṃ –

Abhijjamāno kuṇḍiyo [koṇḍañño (sabbattha)], rathakārī bhusena ca;
Kumāro gaṇikā ceva, dve luddā piṭṭhipūjanā;
Vaggo tena pavuccatīti.

4. Mahāvaggo

1. Ambasakkarapetavatthu

517. Vesālī nāma nagaratthi vajjīnaṃ, tattha ahu licchavi ambasakkaro [ambasakharo (sī. syā.),
appasakkaro (ka.)];
Disvāna petamaṃ nagarassa bāhiraṃ, tattheva pucchittha taṃ kāraṇatthiko.
518. “Seyyā nisajjā nayimassa atthi, abhikkamo natthi paṭikkamo ca;
Asitapītakhāyitavatthabhogā, paricārīkā [paricāraṇā (sī. pī.)] sāpi imassa natthi.
519. “Ye ñātakā diṭṭhasutā suhajjā, anukampakā yassa ahesuṃ pubbe;
Daṭṭhumpi te dāni na taṃ labhanti, virājitatto [virādhitatto (sī. pī.)] hi janena tena.
520. “Na oggatattassa bhavanti mittā, jahanti mittā vikalaṃ viditvā;
Atthaṅca disvā parivārayanti, bahū mittā oggatattassa honti.
521. “Nihīnatto sabbabhogehi kiccho, sammakkhito samparibhinnagatto;
Ussāvabindūva palimpamāno, ajja suve jīvitassūparodho.
522. “Etādisaṃ uttamakicchappattaṃ, uttāsitaṃ pucimandassa sūle;
‘Atha tvamaṃ kena vaṇṇena vadesi yakkha, jīva bho jīvitameva seyyo’”ti.
523. “Sālohitō esa ahosi mayhaṃ, ahaṃ sarāmi purimāya jātiyā;
Disvā ca me kāruṇṇamahosi rāja, mā pāpadhammo nirayaṃ patāyaṃ [pati + ayam = patāyaṃ].
524. “Ito cuto licchavi esa poso, sattussadaṃ nirayaṃ ghorarūpaṃ;
Upapajjati dukkaṭakamma-kārī, mahābhitāpaṃ kaṭukaṃ bhayānakaṃ.
525. “Anekabhāgena guṇena seyyo, ayameva sūlo nirayena tena;
Ekantadukkhaṃ kaṭukaṃ bhayānakaṃ, ekantatibbaṃ nirayaṃ patāyaṃ [pate + ayam =

patāyaṃ].

526. “Idañca sutvā vacanaṃ mameso, dukkhūpanīto vijaheyya pāṇaṃ;
Tasmā ahaṃ santike na bhaṇāmi, mā me kato jīvitassūparodho”.
527. “Aññāto eso [ajjhito esa (ka.)] purisassa attho, aññampi icchāmase pucchituṃ tuvaṃ;
Okāsakammaṃ sace no karosi, pucchāma taṃ no na ca kujjhitabba”nti.
528. “Addhā paṭiññā me tadā ahu [paṭiññātametaṃ tadāhu (ka.), paṭiññā na mete tadā ahu (?)],
nācikkhanā appasannassa hoti;
Akāmā saddheyyavacoti katvā, pucchassu maṃ kāmaṃ yathā visayha”nti [visayaṃ (ka.)].
529. “Yaṃ kiñcahaṃ cakkhunā passissāmi [passāmi (ka.)], sabbampi tāhaṃ abhisaddaheyyaṃ;
Disvāva taṃ nopi ce saddaheyyaṃ, kareyyāsi [karohi (katthaci)] me yakkha
niyassakamma”nti.
530. “Saccappaṭiññā tava mesā hotu, sutvāna dhammaṃ labha suppasādaṃ;
Aññatthiko no ca paduṭṭhacitto, yaṃ te suttaṃ asutañcāpi dhammaṃ;
Sabbampi akkhissaṃ [sabbam ācikkhissaṃ (sī.)] yathā pajānanti.
531. “Setena assena alaṅkatena, upayāsi sūlavutakassa santike;
Yānaṃ idaṃ abbhutaṃ dassaneyyaṃ, kissetaṃ kammaṃ ayaṃ vipāko”ti.
532. “Vesāliyā nagarassa [tassa nagarassa (sī. syā. pī.)] majjhe, cikkhallaṃ magge naraṃ ahoṣi;
Gosīsamekāhaṃ pasannacitto, setaṃ [setuṃ (syā. ka.)] gahetvā narakasmiṃ nikkhipiṃ.
533. “Etasmiṃ pādāni paṭiṭṭhapetvā, mayañca aññe ca atikkamimhā;
Yānaṃ idaṃ abbhutaṃ dassaneyyaṃ, tasseva kammaṃ ayaṃ vipāko”ti.
534. “Vaṇṇo ca te sabbadisā pabhāsati, gandho ca te sabbadisā pavāyati;
Yakkhiddhipattosi mahānubhāvo, naggo cāsi kissa ayaṃ vipāko”ti.
535. “Akkodhano niccapasannacitto, saṅhāhi vācāhi janaṃ upemi;
Tasseva kammaṃ ayaṃ vipāko, dibbo me vaṇṇo satataṃ pabhāsati.
536. “Yasañca kittiñca dhamme ṭhitānaṃ, disvāna mantemi [disvā samantemi (ka.)] pasannacitto;
Tasseva kammaṃ ayaṃ vipāko, dibbo me gandho satataṃ pavāyati.
537. “Sahāyānaṃ titthasmiṃ nhāyantānaṃ, thale gahetvā nidahissa dussaṃ;
Khidḍatthiko no ca paduṭṭhacitto, tenamhi naggo kasirā ca vuttī”ti.
538. “Yo kīḷamāno pakaroti pāpaṃ, tassedisaṃ kammavipākamāhu;
Akīḷamāno pana yo karoti, kiṃ tassa kammaṃ vipākamāhū”ti.
539. “Ye duṭṭhasaṅkappamaṇā manussā, kāyena vācāya ca saṅkiliṭṭhā;
Kāyassa bhedaṃ abhisamparāyaṃ, asaṃsayaṃ te nirayaṃ upenti.
540. “Apare pana sugatimāsamānā, dāne ratā saṅgahitattabhāvā;
Kāyassa bhedaṃ abhisamparāyaṃ, asaṃsayaṃ te sugatiṃ upenti”ti.
541. “Taṃ kinti jāneyyamahaṃ avecca, kalyāṇapāpassa ayaṃ vipāko;
Kiṃ vāhaṃ disvā abhisaddaheyyaṃ, ko vāpi maṃ saddahāpeyya eta”nti.

542. “Disvā ca sutvā abhisaddahassu, kalyāṇapāpassa ayaṃ vipāko;
Kalyāṇapāpe ubhaye asante, siyā nu sattā sugatā duggatā vā.
543. “No cettha kammāni kareyyuṃ maccā, kalyāṇapāpāni manussaloke;
Nāhesuṃ sattā sugatā duggatā vā, hīnā paṇītā ca manussaloke.
544. “Yasmā ca kammāni karonti maccā, kalyāṇapāpāni manussaloke;
Tasmā hi sattā sugatā duggatā vā, hīnā paṇītā ca manussaloke.
545. “Dvayajja kammānaṃ vipākamāhu, sukhasa dukkhassa ca vedanīyaṃ;
Tā devatāyo paricārayanti, paccanti bālā dvayatāṃ apassino.
546. “Na matthi kammāni sayamkatāni, datvāpi me natthi yo [so (sabbattha)] ādiseyya;
Acchādanaṃ sayanamathannapānaṃ, tenamhi naggo kasirā ca vuttī”ti.
547. “Siyā nu kho kāraṇaṃ kiñci yakkha, acchādanaṃ yena tuvaṃ labhetha;
Ācikkha me tvaṃ yadatthi hetu, saddhāyikaṃ [saddhāyitaṃ (sī. pī.)] hetuvaco suṇomā”ti.
548. “Kappitako [kappinako (sī.)] nāma idhatthi bhikkhu, jhāyī susīlo arahā vimutto;
Guttindriyo saṃvutapātīmokkho, sītībhūto uttamadiṭṭhipatto.
549. “Sakhilo vadaññū suvaco sumukho, svāgamo suppaṭimuttako ca;
Puññassa khettaṃ araṇavihārī, devamanussānañca dakkhiṇeyyo.
550. “Santo vidhūmo anīgho nirāso, mutto visallo amamo avaṅko;
Nirūpadhī sabbapapañcakhīṇo, tisso vijjā anupatto jutimā.
551. “Appaññāto disvāpi na ca sujāno, munīti naṃ vajjisu voharanti;
Jānanti taṃ yakkhabhūtā anejaṃ, kalyāṇadhammaṃ vicarantaṃ loke.
552. “Tassa tuvaṃ ekayugaṃ duve vā, mamuddisitvāna sace dadetha;
Paṭiggahītāni ca tāni assu, mamañca passetha sannaddhadussa”nti.
553. “Kasmiṃ padese samaṇaṃ vasantaṃ, gantvāna passemu mayaṃ idāni;
Yo majja [sa majja (sī.)] kaṅkhaṃ vicikicchitañca, diṭṭhīvisūkāni vinodayeyyā”ti.
554. “Eso nisinno kapinaccanāyaṃ, parivārīto devatāhi bahūhi;
Dhammiṃ kathaṃ bhāsati saccaṇāmo, sakasmimācerake appamatto”ti.
555. “Tathāhaṃ [yathāhaṃ (ka.)] kassāmi gantvā idāni, acchādayissaṃ samaṇaṃ yugena;
Paṭiggahītāni ca tāni assu, tuvañca passemu sannaddhadussa”nti.
556. “Mā akkhaṇe pabbajitaṃ upāgami, sādhu vo licchavi nesa dhammo;
Tato ca kāle upasaṅkamtivā, tattheva passāhi raho nisinna”nti.
557. Tathāti vatvā agamāsi tattha, parivārīto dāsagaṇena licchavi;
So taṃ nagaraṃ upasaṅkamtivā, vāsūpagacchittha sake nivesane.
558. Tato ca kāle gihikcāni katvā, nhatvā pivitvā ca khaṇaṃ labhitvā;
Viceyya peḷāto ca yugāni aṭṭha, gāhāpayī dāsagaṇena licchavi.
559. So taṃ padesaṃ upasaṅkamtivā, taṃ addasa samaṇaṃ santacittaṃ;

Paṭikkantaṃ gocarato nivattaṃ, sītibhūtaṃ rukkhamūle nisinnaṃ.

560. Tamenamavoca upasaṅkamtivā, appābādhaṃ phāsuvihārañca pucchi;
“Vesāliyaṃ licchavihaṃ bhadante, jānanti maṃ licchavi ambasakkaro.
561. “Imāni me aṭṭha yugā subhāni [yugāni bhante (syā. ka.)], paṭigaṇha bhante padadāmi tuyhaṃ;
Teneva atthena idhāgatosmi, yathā ahaṃ attamana bhaveyya’nti.
562. “Dūratova samaṇabrāhmaṇā ca, nivesanaṃ te parivajjayanti;
Pattāni bhijjanti ca te [bhijjanti tava (syā. ka.)] nivesane, saṅghāṭiyo cāpi vidālayanti
[vipāṭayanti (sī.), vipāṭayanti (ka.)].
563. “Athāpare pādakuṭhārikāhi, avamsirā samaṇā pātayanti;
Etādisaṃ pabbajitā vihesaṃ, tayā kataṃ samaṇā pāpuṇanti.
564. “Tiṇena telampi na tvaṃ adāsi, mūlhasa maggampi na pāvadāsi;
Andhassa daṇḍaṃ sayamādiyāsi, etādiso kadariyo asaṃvuto tuvaṃ;
Atha tvaṃ kena vaṇṇena kimeva disvā,
Amhehi saha saṃvibhāgaṃ karosī’ti.
565. “Paccemi bhante yaṃ tvaṃ vadesi, vihesayaṃ samaṇe brāhmaṇe ca;
Khiḍḍatthiko no ca paduṭṭhacitto, etampi me dukkaṭameva bhante.
566. “Khiḍḍāya yakkho pasavitvā pāpaṃ, vedeti dukkhaṃ asamattabhogī;
Daharo yuvā nagganiyassa bhāgī, kiṃ su tato dukkhatarassa hoti.
567. “Taṃ disvā saṃvegamaḷatthaṃ bhante, tappaccayā vāpi [tappaccayā tāhaṃ (sī.), tappaccayā
cāhaṃ (pī.)] dadāmi dānaṃ;
Paṭigaṇha bhante vatthayugāni aṭṭha, yakkhassimā gacchantu dakkhiṇāyo’ti.
568. “Addhā hi dānaṃ bahudhā pasatthaṃ, dadato ca te akkhayadhammamatthu;
Paṭigaṇhāmi te vatthayugāni aṭṭha, yakkhassimā gacchantu dakkhiṇāyo’ti.
569. Tato hi so ācamayitvā licchavi, therassa datvāna yugāni aṭṭha;
‘Paṭiggahitāni ca tāni assu, yakkhañca passetha sannaddhadussaṃ’.
570. Tamaddasā candanasāralittaṃ, ājaññamārūlhamuḷāravaṇṇaṃ;
Alaṅkataṃ sādhunivatthadussaṃ, parivāritaṃ yakkhamahiddhipattaṃ.
571. So taṃ disvā attamanā udaggo, pahaṭṭhacitto ca subhaggarūpo;
Kammañca disvāna mahāvīpākaṃ, sandiṭṭhikaṃ cakkhunā sacchikatvā.
572. Tamenamavoca upasaṅkamtivā, “dassāmi dānaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Na cāpi me kiñci adeyyamatthi, tuvañca me yakkha bahūpakāro’ti.
573. “Tuvañca me licchavi ekadesaṃ, adāsi dānāni amoghametaṃ;
Svāhaṃ karissāmi tayāva sakkhiṃ, amānuso mānusakena saddhi’nti.
574. “Gaṭī ca bandhū ca parāyaṇaṇca [parāyaṇaṇca (syā. ka.)], mitto mamāsi atha devatā me
[devatāsi (sī. syā.)];
Yācāmi taṃ [yācāmaṃ (sī.)] pañjaliko bhavitvā, icchāmi taṃ yakkha punāpi daṭṭhu’nti.
575. “Sace tuvaṃ assaddho bhavissasi, kadariyarūpo vippaṭipannacitto;

Tvaṃ neva maṃ lacchasi [teneva maṃ na lacchasi (sī.), teneva maṃ licchavi (syā.), teneva maṃ lacchasi (ka.)] dassanāya, disvā ca taṃ nopi ca ālapissaṃ.

576. “Sace pana tvaṃ bhavissasi dhammagāravo, dāne rato saṅgahitatabhāvo;
Opānabhūto samaṇabrāhmaṇānaṃ, evaṃ mamaṃ lacchasi dassanāya.
577. “Disvā ca taṃ ālapissaṃ bhadante, imaṅca sūlato lahuṃ pamuṅca;
Yato nidānaṃ akarimha sakkhiṃ, maññāmi sūlāvutakassa kāraṇā.
578. “Te aññaamaññaṃ akarimha sakkhiṃ, ayaṅca sūlato [sūlāvuto (sī. syā.)] lahuṃ pamutto;
Sakkacca dhammāni samācaranto, mucceyya so nirayā ca tamhā;
Kammaṃ siyā aññaatra vedanīyaṃ.
579. “Kappitakaṅca upasaṅkamtivā, teneva [tena (syā. ka.)] saha saṃvibhajitvā kāle;
Sayaṃ mukhenūpanisajja puccha, so te akkhissati etamatthaṃ.
580. “Tameva bhikkhuṃ upasaṅkamtivā, pucchassu aññaatthiko no ca paduṭṭhacitto;
So te suttaṃ asutaṅcāpi dhammaṃ,
Sabbampi akkhissati yathā pajāna’’nti.
581. So tattha rahassaṃ samullapitvā, sakkhiṃ karitvāna amānusena;
Pakkāmi so licchavīnaṃ sakāsaṃ, atha bravi parisāṃ sannisinnaṃ.
582. “Suṇantu bhonto mama ekavākyāṃ, varaṃ varissaṃ labhissāmi atthaṃ;
Sūlāvuto puriso luddakammo, paṇīhitadaṇḍo [paṇītanaḍḍo (ka.)] anusattarūpo [anupakkarūpo (ka.)].
583. “Ettāvatā vīsativattimattā, yato āvuto neva jīvati na mato;
Tāhaṃ mocayissāmi dāni, yathāmatitṃ anujānātu saṅgho’’ti.
584. “Etaṅca aññaṅca lahuṃ pamuṅca, ko taṃ vadetha [vadethāti (ka.), vadetha ca (syā.)] tathā
karontaṃ;
Yathā pajānāsi tathā karohi, yathāmatitṃ anujānāti saṅgho’’ti.
585. So taṃ padesaṃ upasaṅkamtivā, sūlāvutaṃ mocayi khippameva;
‘Mā bhāyi sammā’’ti ca taṃ avoca, tikkicchakānaṅca upaṭṭhapesi.
586. “Kappitakaṅca upasaṅkamtivā, teneva saha [tena samaṃ (sī.), tena saha (syā. ka.)]
saṃvibhajitvā kāle;
Sayaṃ mukhenūpanisajja licchavi, tatheva pucchittha naṃ kāraṇatthiko.
587. “Sūlāvuto puriso luddakammo, paṇītadaṇḍo anusattarūpo;
Ettāvatā vīsativattimattā, yato āvuto neva jīvati na mato.
588. “So mocito gantvā mayā idāni, etassa yakkhassa vaco hi bhante;
Siyā nu kho kāraṇaṃ kiṅcideva, yena so nirayaṃ no vajeyya.
589. “Ācikkha bhante yadi atthi hetu, saddhāyikaṃ hetuvaco suṇoma;
Na tesāṃ kammānaṃ vināsamatthi, avedayitvā idha byantibhāvo’’ti.
590. “Sace sa dhammāni samācareyya, sakkacca rattindivamappamatto;
Mucceyya so nirayā ca tamhā, kammaṃ siyā aññaatra vedanīya’’nti.

591. “Aññāto [ñātomhi (ka.)] eso purisassa attho, mamampi dāni anukampa bhante;
Anusāsa maṃ ovada bhūripañña, yathā ahaṃ no nirayaṃ vajeyya”nti.
592. “Ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ upehi, dhammañca saṅghañca pasannacitto;
Tattheva sikkhāya padāni pañca, akhaṇḍaphullāni samādiyassu.
593. “Pāṇātipātā viramassu khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayassu;
Amajjapo mā ca musā abhāṇī, sakena dārena ca hohi tuṭṭho;
Imañca ariyaṃ [imañca (syā.)] aṭṭhaṅgavarenupetaṃ, samādiyāhi kusalaṃ sukhudrayaṃ.
594. “Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṇaṃ;
Annaṃ pānaṃ khādanīyaṃ, vatthasenāsanāni ca;
Dadāhi ujubhūtesu, vippasanna cetasā [sadā puññaṃ pavaḍḍhati (syā. ka.)].
595. “Bhikkhūpi sīlasampanne, vītarāge bahussute;
Tappehi annapānena, sadā puññaṃ pavaḍḍhati.
596. “Evañca dhammāni [kammāni (sī. syā.)] samācaranto, sakkacca rattindivamappamatto;
Muñca tuvaṃ [mucceyya so tvaṃ (ka.)] nirayā ca tamhā, kammaṃ siyā aññatra vedanīya”nti.
597. “Ajjeva buddhaṃ saraṇaṃ upemi, dhammañca saṅghañca pasannacitto;
Tattheva sikkhāya padāni pañca, akhaṇḍaphullāni samādiyāmi.
598. “Pāṇātipātā viramāmi khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayāmi;
Amajjapo no ca musā bhaṇāmi, sakena dārena ca homi tuṭṭho;
Imañca ariyaṃ aṭṭhaṅgavarenupetaṃ, samādiyāmi kusalaṃ sukhudrayaṃ.
599. “Cīvaraṃ piṇḍapātañca, paccayaṃ sayanāsaṇaṃ;
Annaṃ pānaṃ khādanīyaṃ, vatthasenāsanāni ca.
600. “Bhikkhū ca sīlasampanne, vītarāge bahussute;
Dadāmi na vikampāmi [vikappāmi (sī. syā.)], buddhānaṃ sāsane rato”ti.
601. Etādisā licchavi ambasakkaro, vesāliyaṃ aññataro upāsako;
Saddho mudū kārakaro ca bhikkhu, saṅghañca sakkacca tadā upaṭṭhahi.
602. Sūlāvuto ca arogo hutvā, serī sukhi pabbajjaṃ upāgami [pabbajjamupagacchi (ka.)];
Bhikkhuñca āgamma kappitakuttamaṃ, ubhopi sāmāññaphalāni ajjhagum.
603. Etādisā sappurisāna sevanā, mahapphalā hoti satam vijānataṃ;
Sūlāvuto aggaphalaṃ aphassayi [phussayi (syā. ka.)], phalaṃ kaniṭṭhaṃ pana ambasakkaro”ti.

Ambasakkarapetavatthu paṭhamam.

2. Serīsakapetavatthu

604. [vi. va. 1228] Suṇoṭha yakkhassa vāñijāna ca, samāgamo yattha tadā ahosi;
Yathā kathaṃ itaritarena cāpi, subhāsitaṃ tañca suṇātha sabbe.
605. Yo so ahu rājā pāyāsi nāma [nāmo (sī.)], bhummaṇaṃ saḥabyagato yasassī;
So modamānova sake vimāne, amānuso mānuse ajjhabhāsīti.

606. “Vaṅke araññe amanussaṭṭhāne, kantāre appodake appabhakkhe;
Suduggame vaṅṅupathassa majjhe, vaṅkaṃbhayā natṭhamanā manussā.
607. “Nayidha phalā mūlamayā ca santi, upādānaṃ natthi kutodha bhakkho [bhikkho (ka.)];
Aññatra paṃsūhi ca vālukāhi ca, tatāhi uṅhāhi ca dāruṇāhi ca.
608. “Ujjaṅgalaṃ tattamivaṃ kapālaṃ, anāyasaṃ paralokena tulyaṃ;
Luddānamāvāsamidaṃ purāṇaṃ, bhūmippadeso abhisattarūpo.
609. “Atha tumhe kena vaṅṅena, kimāsamānā imaṃ padesaṃ hi;
Anupaviṭṭhā sahasā samacca, lobhā bhayā atha vā sampamūḷhā’’ti.
610. “Magadhesu aṅgesu ca satthavāhā, āropayitvā paṇiyaṃ puthuttaṃ;
Te yāmase sindhusovīrabhūmiṃ, dhanatthikā uddayaṃ patthayānā.
611. “Divā pipāsaṃ nadvivāsayaṅtā, yoggānukampaṇca samekkhamānā;
Etena vegena āyāma sabbe, rattiṃ maggaṃ paṭipannā vikāle.
612. “Te duppayātā aparaddhamaggā, andhākulā vippanaṭṭhā araññe;
Suduggame vaṅṅupathassa majjhe, disaṃ na jānāma pamūḷhacittā.
613. “Idaṅca disvāna adiṭṭhapubbaṃ, vimānasetṭhaṅca tavaṅca yakkha;
Tatuttariṃ jīvitamāsamānā, disvā patitā sumanā udaggā’’ti.
614. “Pāraṃ samuddassa imaṅca vaṅṅuṃ, vettācaram [vettam param (syā.), vettācaram (ka.)]
saṅkupathaṅca maggaṃ;
Nadiyo pana pabbatānaṅca duggā, puthuddisā gacchatha bhogahetu.
615. “Pakkhandiyāna vijitaṃ paresaṃ, verajjake mānuse pekkhamānā;
Yaṃ vo sutam vā atha vāpi diṭṭhaṃ, accherakaṃ taṃ vo suṇoma tātā’’ti.
616. “Itopi accherataraṃ kumāra, na no sutam vā atha vāpi diṭṭhaṃ;
Atītamānussakameva sabbam, disvā na tappāma anomavaṅṅaṃ.
617. “Vehāyasaṃ pokkharañño savanti, pahūtamalyā [pahūtamālyā (syā.)] bahupuṇḍarīkā;
Dumā cime niccaphalūpapannā, atīva gandhā surabhiṃ pavāyanti.
618. “Veḷūriyathambhā satamussitāse, silāpavāḷassa ca āyatamsā;
Masāragallā sahalohitaṅgā, thambhā ime jotirasāmayāse.
619. “Sahassathambhaṃ atulānubhāvaṃ, tesūpari sādhumidaṃ vimānaṃ;
Ratanantaraṃ kaṅcanavedimissaṃ, tapanīyapaṭṭehi ca sādhuhanṇaṃ.
620. “Jambonaduttattamidaṃ sumaṭṭho, pāsādasopāṇaphalūpapanno;
Daḷho ca vaggu ca susaṅgato ca [vaggu sumukho susaṅgato (sī.)], atīva nijjhānakhamo
manuñño.
621. “Ratanantarasmim bahuannaṇānaṃ, parivārīto accharāsaṅgaṇena;
Murajaālambaratūriyaghuṭṭho, abhivanditosi thutivandaṇāya.
622. “So modasi nāriṅgaṇappabodhana, vimānapāsādavare manorame;
Acintiyo sabbaguṇūpapanno, rājā yathā vessavaṇo naḷinyā [naḷiññaṃ (ka.)].

623. “Devo nu āsi udavāsi yakkho, udāhu devindo manussabhūto;
Pucchanti taṃ vāṇijā satthavāhā, ācikkha ko nāma tuvaṃsi yakkho”’ti.
624. “Serīsako nāma ahamhi yakkho, kantāriyo vaṇṇupathamhi gutto;
Imaṃ padesaṃ abhipālayāmi, vacanakaro vessavaṇassa rañño”’ti.
625. “Adhiccaladdhaṃ pariṇāmajaṃ te, sayaṃ kataṃ udāhu devehi dinnam;
Pucchanti taṃ vāṇijā satthavāhā, kathaṃ tayā laddhamidaṃ manūñña”’nti.
626. “Nādhiccaladdhaṃ na pariṇāmajaṃ me, na sayaṃ kataṃ na hi devehi dinnam;
Sakehi kammehi apāpakehi, puññehi me laddhamidaṃ manūñña”’nti.
627. “Kiṃ te vataṃ kiṃ pana brahmacariyaṃ, kissa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Pucchanti taṃ vāṇijā satthavāhā, kathaṃ tayā laddhamidaṃ vimāna”’nti.
628. “Mamaṃ pāyāsīti ahu samaññā, rajjaṃ yadā kārayiṃ kosalanam;
Natthikadiṭṭhi kadariyo pāpadhammo, ucchedavādī ca tadā ahoṣiṃ.
629. “Samaṇo ca kho āsi kumārakassapo, bahussuto cittakathī uḷāro;
So me tadā dhammakathaṃ abhāsi, diṭṭhivisūkāni vinodayī me.
630. “Tāhaṃ tassa dhammakathaṃ suṇitvā, upāsakattaṃ paṭidevayissaṃ;
Pāṇātipātā virato ahoṣiṃ, loke adinnaṃ parivajjayissaṃ;
Amajjapo no ca musā abhāṇiṃ, sakena dārena ca ahosi tuṭṭho.
631. “Taṃ me vataṃ taṃ pana brahmacariyaṃ, tassa suciṇṇassa ayaṃ vipāko;
Teheva kammehi apāpakehi, puññehi me laddhamidaṃ vimāna”’nti.
632. “Saccaṃ kirāhaṃsu narā sapaññā, anaññathā vacanaṃ paṇḍitānaṃ;
Yahiṃ yahiṃ gacchati puññakammo, tahiṃ tahiṃ modati kāmakāmī.
633. “Yahiṃ yahiṃ sokapariddavo ca, vadho ca bandho ca parikkilesa;
Tahiṃ tahiṃ gacchati pāpakammo, na muccati duggatīyā kadācī”’ti.
634. “Sammūḷharūpova jano ahosi, asmiṃ muhutte kalalīkatova;
Janassimassa tuyhañca kumāra, appaccayo kena nu kho ahosī”’ti.
635. “Ime ca sirīsavanā [[ime sirīsūpavanā ca \(sī.\)](#), [imepi sirīsavanā ca \(pī. ka.\)](#)] tātā, dibbā gandhā
surabhī sampavanti;
Te sampavāyanti imaṃ vimānaṃ, divā ca ratto ca tamaṃ nihantvā.
636. “Imesañca kho vassasataccayena, sipāṭikā phalati ekamekā;
Mānussakaṃ vassasataṃ atītaṃ, yadage kāyamhi idhūpapanno.
637. “Disvānaṃ vassasatāni pañca, asmiṃ vimāne tthatvāna tātā;
Āyukkhayā puññakkhayā cavissaṃ, teneva sokena pamucchitosmī”’ti.
638. “Kathaṃ nu soceyya tathāvidho so, laddhā vimānaṃ atulaṃ cirāya;
Ye cāpi kho ittaramupapannā, te nūna soceyyuṃ parittapuññā”’ti.
639. “Anucchaviṃ ovadiyañca me taṃ, yaṃ maṃ tumhe peyyavācaṃ vadetha;
Tumhe ca kho tātā mayānuguttā, yenicchakaṃ tena paletha sotthi”’nti.

640. “Gantvā mayam sindhusovīrabhūmiṃ, dhannatthikā uddayam patthayānā;
Yathāpayogā paripuṇṇacāgā, kāhāma serīsamahaṃ uḷāra’nti.
641. “Mā ceva serīsamahaṃ akattha, sabbañca vo bhavissati yaṃ vadetha;
Pāpāni kammāni vivajjayātha, dhammānuyogañca adhiṭṭhahātha.
642. “Upāsako atthi imamhi saṅghe, bahussuto sīlavatūpapanno;
Saddho ca cāgī ca supesalo ca, vicakkhaṇo santusito mutimā.
643. “Sañjānamāno na musā bhaṇeyya, parūpaghātāya ca cetayeyya;
Vebhūtikaṃ pesuṇaṃ no kareyya, saṇhañca vācaṃ sakhilaṃ bhaṇeyya.
644. “Sagāravo sappatisso vinīto, apāpako adhisīle visuddho;
So mātaraṃ pītarāñcāpi jantu, dhammena poseti ariyavutti.
645. “Maññe so mātāpitūnaṃ kāraṇā, bhogāni pariyesati na attahetu;
Mātāpitūnañca yo accayena, nekkhammapoṇo carissati brahmacariyaṃ.
646. “Ujū avaṅko asaṭho amāyo, na lesakappena ca vohareyya;
So tādiso sukatakammakārī, dhamme ṭhito kinti labhetha dukkhaṃ.
647. “Taṃ kāraṇā pātukatomi attanā, tasmā dhammaṃ passatha vāñijāse;
Aññatra teniha bhasmī [bhasmi (syā.), bhasma (ka.)] bhavetha, andhākulā vippanaṭṭhā araññe;
Taṃ khippamānena lahuṃ parena, sukho have sappurisenā saṅgamo’nti.
648. “Kiṃ nāma so kiñca karoti kammaṃ, kiṃ nāmadheyyaṃ kiṃ pana tassa gottaṃ;
Mayampi naṃ daṭṭhukāmamha yakkha, yassānukampāya idhāgatosi;
Lābhā hi tassa yassa tuvaṃ pihesī’nti.
649. “Yo kappako sambhavanāmadheyyo, upāsako kocchaphalūpajīvī;
Jānātha naṃ tumhākaṃ pesiyo so, mā kho naṃ hīḷittha supesalo so’nti.
650. “Jānāmase yaṃ tvaṃ pavadesi yakkha, na kho naṃ jānāma sa edisoti;
Mayampi naṃ pūjayissāma yakkha, sutvāna tuyhaṃ vacanaṃ uḷāra’nti.
651. “Ye keci imasmiṃ satthe manussā, daharā mahantā athavāpi majjhimā;
Sabbeva te ālambantu vimānaṃ, passantu puññānaṃ phalaṃ kadariyā’nti.
652. Te tattha sabbeva ‘ahaṃ pure’ti, taṃ kappakaṃ tattha purakkhatvā [purakkhipitvā (sī.)];
Sabbeva te ālambiṃsu vimānaṃ, masakkasāraṃ viya vāsavassa.
653. Te tattha sabbeva ‘ahaṃ pure’ti, upāsakattaṃ paṭivedayiṃsu;
Pāṇātipātā paṭiviratā ahesuṃ, loke adinnaṃ parivajjayiṃsu;
Amajjapā no ca musā bhaṇiṃsu, sakena dārena ca ahesuṃ tuṭṭhā.
654. Te tattha sabbeva ‘ahaṃ pure’ti, upāsakattaṃ paṭivedayitvā;
Pakkāmi sattho anumodamāno, yakkhiddhiyā anumato punappunaṃ.
655. Gantvāna te sindhusovīrabhūmiṃ, dhanatthikā uddayam [udaya (pī. ka.)] patthayānā;
Yathāpayogā paripuṇṇalābhā, paccāgamuṃ pāḷaliputtamakkhataṃ.
656. Gantvāna te saṅgharaṃ sotthivanto, puttehi dārehi samaṅgibhūtā;

Ānandī vittā sumanā patītā, akamsu serīsamaḥaṃ uḷāraṃ;
Serīsakaṃ te pariveṇaṃ māpayiṃsu.

657. Etādisā sappurisāna sevanā, mahatthikā dhammaguṇāna sevanā;
Ekassa atthāya upāsakassa, sabbeva sattā sukhitā [sukhino (pī. ka.)] ahesunti.

Serīsakapetavatthu dutiyaṃ.

Bhāṇavāraṃ tatiyaṃ niṭṭhitaṃ.

3. Nandakapetavatthu

658. Rājā piṅgalako nāma, suraṭṭhānaṃ adhipati ahu;
Moriyānaṃ upaṭṭhānaṃ gantvā, suraṭṭhaṃ punarāgamā.

659. Uṇhe majjhanhike [majjhantike (sabbattha)] kāle, rājā paṅkaṃ [vaṅkaṃ (ka.)] upāgami;
Addasa maggaṃ ramaṇīyaṃ, petānaṃ taṃ vaṇṇupathaṃ [vaṇṇanāpathaṃ (sī. syā.)].

660. Sārathiṃ āmantayī rājā –
“Ayaṃ maggo ramaṇīyo, khemo sovattiko sivo;
Iminā sārathi yāma, suraṭṭhānaṃ santike ito”.

661. Tena pāyāsi soraṭṭho, senāya caturaṅginīyā;
Ubbigarūpo puriso, soraṭṭhaṃ etadabravi.

662. “Kummaggaṃ paṭipannamhā, bhimsanaṃ lomahaṃsanaṃ;
Purato dissati maggo, pacchato ca na dissati.

663. “Kummaggaṃ paṭipannamhā, yamapurisāna santike;
Amānuso vāyati gandho, ghoso suyati [sūyati (sī. syā.)] dāruṇo”.

664. Saṃviggo rājā soraṭṭho, sārathiṃ etadabravi;
“Kummaggaṃ paṭipannamhā, bhimsanaṃ lomahaṃsanaṃ;
Purato dissati maggo, pacchato ca na dissati.

665. “Kummaggaṃ paṭipannamhā, yamapurisāna santike;
Amānuso vāyati gandho, ghoso suyati dāruṇo”.

666. Hatthikkhandhaṃ samāruyha, olovento catuddisaṃ [catuddissā (ka.)];
Addasa nigrodhaṃ ramaṇīyaṃ [rukkhaṃ nigrodhaṃ (syā. ka.)], pādapaṃ chāyāsammaṇṇaṃ;
Nīlabbhavaṇṇasadiṣaṃ, meghavaṇṇasirīnibhaṃ.

667. Sārathiṃ āmantayī rājā, “kiṃ eso dissati brahā;
Nīlabbhavaṇṇasadiṣo, meghavaṇṇasirīnibho”.

668. “Nigrodho so mahārāja, pādapo chāyāsammaṇṇo;
Nīlabbhavaṇṇasadiṣo, meghavaṇṇasirīnibho”.

669. Tena pāyāsi soraṭṭho, yena so dissate brahā;
Nīlabbhavaṇṇasadiṣo, meghavaṇṇasirīnibho.

670. Hatthikkhandhato oruyha, rājā rukkhaṃ upāgami;
Nisīdi rukkhamūlasmiṃ, sāmacco saparijjano;
Pūraṃ pānīyasarakhaṃ, pūve vitte ca addasa.
671. Puriso ca devavaṇṇī, sabbābharaṇabhūsito;
Upasaṅkavitvā rājānaṃ, soraṭṭhaṃ etadabravi.
672. “Svāgataṃ te mahārāja, atho te adurāgataṃ;
Pivatū devo pānīyaṃ, pūve khāda arindama”.
673. Pivivā rājā pānīyaṃ, sāmacco saparijjano;
Pūve khādītvā pitvā ca, soraṭṭho etadabravi.
674. “Devatā nusi gandhabbo, adu sakko purindado;
Ajānantā taṃ pucchāma, kathaṃ jānemu taṃ maya”’nti.
675. “Nāmi devo na gandhabbo, nāpi [namhi (ka.)] sakko purindado;
Peto ahaṃ mahārāja, suraṭṭhā idha māgato”’ti.
676. “Kiṃsīlo kiṃsamācāro, suraṭṭhasmiṃ pure tuvaṃ;
Kena te brahmacariyena, ānubhāvo ayaṃ tava”’ti.
677. “Taṃ suṇohi mahārāja, arindama raṭṭhavaḍḍhana;
Amaccā pārisajjā ca, brāhmaṇo ca purohito.
678. “Suraṭṭhasmiṃ ahaṃ deva, puriso pāpacetaso;
Micchādīṭṭhi ca dussīlo, kadariyo paribhāsako.
679. “Dadantānaṃ karontānaṃ, vārayissaṃ bahujjanaṃ;
Aññesaṃ dadamānānaṃ, antarāyakaro ahaṃ.
680. “Vipāko natthi dānassa, saṃyamassa kuto phalaṃ;
Natthi ācariyo nāma, adantaṃ ko damessati.
681. “Samatulyāni bhūtāni, kuto [kule (syā. ka.)] jeṭṭhāpacāyiko;
Natthi balaṃ vīriyaṃ vā, kuto uṭṭhānaporisaṃ.
682. “Natthi dānaphalaṃ nāma, na visodheti verinaṃ;
Laddheyyaṃ labhate macco, niyatipariṇāmajaṃ [pariṇāmajā (sī. ka.)].
683. “Natthi mātā pitā bhātā, loko natthi ito paraṃ;
Natthi dīnaṃ natthi hutaṃ, sunihitaṃ na vijjati.
684. “Yopi haneyya purisaṃ, parassa chindate [purisassa chinde (syā. ka.)] siram;
Na koci kañci hanati, sattannaṃ vivaramantare.
685. “Acchejjābhejjo hi [bhejjo (sī.), abhejjo (syā.), bhejjāsi (ka.)] jīvo, aṭṭhaṃso
guḷaparimaṇḍalo;
Yojanānaṃ sataṃ pañca, ko jīvaṃ chettumarahati.
686. “Yathā suttaguḷe khitte, nibbeṭṭhentaṃ palāyati;
Evameva ca so jīvo, nibbeṭṭhento palāyati.

687. “‘Yathā gāmato nikkhamma, aññaṃ gāmaṃ pavisati;
Evameva ca so jīvo, aññaṃ bondiṃ pavisati.
688. “‘Yathā gehato nikkhamma, aññaṃ gehaṃ pavisati;
Evameva ca so jīvo, aññaṃ bondiṃ pavisati.
689. “‘Cullāsīti [culāsīti (sī. syā. ka.)] mahākappino [mahākappuno (sī.)], satahassāni hi;
Ye bālā ye ca paṇḍitā, saṃsāraṃ khepayitvāna;
Dukkhasantaṃ karissare.
690. “‘Mitāni sukhadukkhāni, doṇehi piṭakehi ca;
Jino sabbaṃ pajānāti’, sammūlha itarā pajā.
691. “‘Evaṃdiṭṭhi pure āsiṃ, sammūlho mohapāruto;
Micchādiṭṭhi ca dussīlo, kadariyo paribhāsako.
692. “‘Oraṃ me chahi māsehi, kālaṅkiriya bhavissati;
Ekantakaṭukaṃ ghoraṃ, nirayaṃ papatissahaṃ.
693. [pe. va. 70] “‘Catukkaṇṇaṃ catudvāraṃ, vibhattaṃ bhāgaso mitaṃ;
Ayopākārapariyaṇṭaṃ, ayasā paṭikujjitaṃ.
694. [pe. va. 71] “‘Tassa ayomayā bhūmi, jalitā tejasā yutā;
Samantā yojanasataṃ, pharivā tiṭṭhati sabbadā.
695. “‘Vassāni satahassāni, ghoso suyyati tāvade;
Lakko eso mahārāja, satabhāgavassakoṭiyo.
696. “‘Koṭisatasahassāni, niraye paccare janā;
Micchādiṭṭhi ca dussīlā, ye ca ariyūpavādino.
697. “‘Tatthāhaṃ dīghamaddhānaṃ, dukkhaṃ vedissa vedanaṃ;
Phalaṃ pāpassa kammaṃ, tasmā socāmaṃ bhusaṃ.
698. “‘Taṃ suṇohi mahārāja, arindama raṭṭhavaḍḍhana;
Dhītā mayhaṃ mahārāja, uttarā bhaddamatthu te.
699. “‘Karoti bhaddakaṃ kammaṃ, sīlesuposathe ratā;
Saññatā saṃvibhāgī ca, vadaññū vītamaccharā.
700. “‘Akhaṇḍakārī sikkhāya, suṇhā parakulesu ca;
Upāsikā sakyamunino, sambuddhassa sirīmato.
701. “‘Bhikkhu ca sīlasampanno, gāmaṃ piṇḍāya pāvīsi;
Okkhittacakkhu satimā, guttadvāro susaṃvuto.
702. “‘Sapadānaṃ caramāno, agamā taṃ nivesanaṃ;
‘Tamaddasa mahārāja, uttarā bhaddamatthu te’.
703. “‘Pūraṃ pānīyasarakaṃ, pūve vitte ca sā adā;
‘Pitā me kālaṅkato, bhante tassettaṃ upakappatu’.

704. “Samanantarānuddiṭṭhe, vipāko udapajjatha;
Bhuñjāmi kāmakāmīhaṃ, rājā vessavaṇo yathā.
705. “Taṃ suṇohi mahārāja, arindama raṭṭhavaḍḍhana;
Sadevakassa lokassa, buddho aggo pavuccati;
Taṃ buddhaṃ saraṇaṃ gaccha, saputtadāro arindama.
706. “Aṭṭhaṅgikena maggena, phusanti amataṃ padaṃ;
Taṃ dhammaṃ saraṇaṃ gaccha, saputtadāro arindama.
707. “Cattāro ca paṭipannā [[maggapaṭipannā \(sī. syā.\)](#)], cattāro ca phale ṭhitā;
Esa saṅgho ujubhūto, paññāsīlasamāhito;
Taṃ saṅghaṃ saraṇaṃ gaccha, saputtadāro arindama.
708. “Pāṇātipātā viramassu khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayassu;
Amajjapo mā ca musā abhāṇī, sakena dārena ca hohi tuṭṭho”ti.
709. “Atthakāmosi me yakkha, hitakāmosi devate;
Karomi tuyhaṃ vacanaṃ, tvamāsi ācariyo mama.
710. “Upemi saraṇaṃ buddhaṃ, dhammañcāpi anuttaraṃ;
Saṅghaṇca naradevassa, gacchāmi saraṇaṃ ahaṃ.
711. “Pāṇātipātā viramāmi khippaṃ, loke adinnaṃ parivajjayāmi;
Amajjapo no ca musā bhaṇāmi, sakena dārena ca homi tuṭṭho.
712. “Ophuṇāmi [[opuṇāmi \(sī.\)](#)], [opuṇāmi \(syā. ka.\)](#), [opunāmi \(?\)](#) mahāvāte, nadiyā sīghagāmiyā;
Vamāmi pāpikaṃ diṭṭhiṃ, buddhānaṃ sāsane rato”.
713. Idam vatvāna soraṭṭho, viramitvā pāpadassanā [[pāpadassanaṃ \(syā. ka.\)](#)];
Namo bhagavato katvā, pāmokkho rathamāruhīti.

Nandakapetavatthu tatiyaṃ.

4. Revatīpetavatthu

714. [[vi. va. 863](#)] “Uṭṭhehi revate supāpadhamme, apārutadvāre adānasīle;
Nessāma taṃ yattha thunanti duggatā, samappitā [[samajjatā \(sī.\)](#)] nerayikā dukhenā”ti.
715. Iceva [[iccevaṃ \(syā. ka.\)](#)] vatvāna yamassa dūtā, te dve yakkhā lohitakkhā brahantā;
Paccekabāhāsu gahetvā revataṃ, pakkāmayuṃ devagaṇassa santike.
716. “Ādiccavaṇṇaṃ ruciraṃ pabhassaraṃ, byamhaṃ subhaṃ kañcanajālachannaṃ;
Kassetamākiṇṇajanaṃ vimānaṃ, suriyassa raṃsīriva jotamānaṃ.
717. “Nārīgaṇā candanasāralittā [[candanasārānulittā \(syā.\)](#)], ubhato vimānaṃ upasobhayanti;
Taṃ dissati suriyasamānavāṇṇaṃ, ko modati saggapatto vimāne”ti.
718. “Bārāṇasiyaṃ nandiyo nāmāsi, upāsako amaccharī dānapati vadaññū;
Tassetamākiṇṇajanaṃ vimānaṃ, suriyassa raṃsīriva jotamānaṃ.
719. “Nārīgaṇā candanasāralittā, ubhato vimānaṃ upasobhayanti;

Taṃ dissati suriyasamānavaññaṃ, so modati saggapatto vimāne’’ti.

720. ‘‘Nandiyassāhaṃ bhariyā, agārinī sabbakulassa issarā;
Bhattu vimāne ramissāmi dānaṃ, na patthaye nirayadassanāyā’’ti.
721. ‘‘Eso te nirayo supāpadhamme, puññaṃ tayā akataṃ jīvaloke;
Na hi maccharī rosako pāpadhammo, saggūpagānaṃ labhati saḥabyata’’nti.
722. ‘‘Kiṃ nu gūthañca muttañca, asucī paṭidissati;
Duggandhaṃ kimidaṃ mīlhaṃ, kimetaṃ upavāyati’’ti.
723. ‘‘Esa saṃsavako nāma, gambhīro sataporiso;
Yattha vassasahassāni, tuvaṃ paccasi revate’’ti.
724. ‘‘Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kena saṃsavako laddho, gambhīro sataporiso’’ti.
725. ‘‘Samaṇe brāhmaṇe cāpi, aññe vāpi vanibbake;
Musāvādena vañcesi, taṃ pāpaṃ pakataṃ tayā.
726. ‘‘Tena saṃsavako laddho, gambhīro sataporiso;
Tattha vassasahassāni, tuvaṃ paccasi revate.
727. ‘‘Hattheḷi chindanti athopi pāde, kaṇṇepi chindanti athopi nāsaṃ;
Athopi kākoḷagaṇā samecca, saṅgama khādanti viphandamaṇa’’nti.
728. ‘‘Sādhu kho maṃ paṭinetha, kāhāmi kusalaṃ baḥuṃ;
Dānena samacariyāya, saṃyamena damena ca;
Yaṃ katvā sukhitā honti, na ca pacchānutappare’’ti.
729. ‘‘Pure tuvaṃ pamajjitvā, idāni paridevasi;
Sayāṃ katānaṃ kammaṇaṃ, vipākaṃ anubhossasi’’ti.
730. ‘‘Ko devalokato manussalokaṃ, gantvāna puṭṭho me evaṃ vadeyya;
‘Nikkhittadaṇḍesu dadātha dānaṃ, acchādanaṃ seyya [sayana (sī.)] mathannapānaṃ;
Na hi maccharī rosako pāpadhammo, saggūpagānaṃ labhati saḥabyataṃ’.
731. ‘‘Sāhaṃ nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusiṃ;
Vadaññū sīlasampannā, kāhāmi kusalaṃ baḥuṃ;
Dānena samacariyāya, saṃyamena damena ca.
732. ‘‘Ārāmāni ca ropissaṃ, dugge saṅkamaṇāni ca;
Papañca udapānañca, vipasannena cetasā.
733. ‘‘Cātuddasiṃ pañcadasiṃ, yā ca pakkhassa aṭṭhami;
Pāṭihāriyapakkhañca, aṭṭhaṅgasusamāgataṃ.
734. ‘‘Uposathaṃ upavasissaṃ, sadā sīlesu saṃvutā;
Na ca dāne pamajjissaṃ, sāmaṃ diṭṭhamidaṃ mayā’’ti.
735. Iccevaṃ vippalapantiṃ, phandamaṇaṃ tato tato;
Khipiṃsu niraye ghore, uddhampādaṃ avasiṃsaṃ.

736. “Ahaṃ pure maccharinī ahoṣiṃ, paribhāsikā samaṇabrāhmaṇānaṃ;
Vītatthena ca sāmikaṃ vañcayitvā, paccāmaḥaṃ niraye ghorarūpe”ti.

Revatīpetavatthu catutthaṃ.

5. Ucchupetavatthu

737. “Idaṃ mama ucchuvanaṃ mahantaṃ, nibbattati puññaphalaṃ anappakaṃ;
Taṃ dāni me na [na dāni me taṃ (sī. ka.)] paribhogameti, ācikkha bhante kissa ayaṃ vipāko.
738. “Haññāmi [vihanñāmi (ka.)] khajjāmi ca vāyamāmi, parisakkāmi paribhuñjitum kiñci;
Svāhaṃ chinnathāmo kapaṇo lālapāmi, kissa [kissassa (sī.), kissassu (?)] kammaṃ ayaṃ
vipāko.
739. “Vighāto cāhaṃ paripatāmi chamāyaṃ, parivattāmi vāricarova ghamme;
Rudato ca me [dūrato ca me (syā. ka.)] assukā niggalanti, ācikkha bhante kissa ayaṃ vipāko.
740. “Chāto kilanto ca pipāsito ca, santassito sātasukhaṃ na vinde;
Pucchāmi taṃ etamatthaṃ bhadante, kathaṃ nu ucchuparibhogaṃ labheyya”nti.
741. “Pure tuvaṃ kammamakāsi attanā, manussabhūto purimāya jātiyā;
Ahañca taṃ etamatthaṃ vadāmi, sutvāna tvaṃ etamatthaṃ vijāna.
742. “Ucchuṃ tuvaṃ khādamāno payāto, puriso ca te piṭṭhito anvagacchi;
So ca taṃ paccāsanto kathesi, tassa tuvaṃ na kiñci ālapittha.
743. “So ca taṃ abhaṇantaṃ ayāci, ‘dehaya ucchu’nti ca taṃ avoca;
Tassa tuvaṃ piṭṭhito ucchuṃ adāsi, tassettaṃ kammaṃ ayaṃ vipāko.
744. “Ingha tvaṃ gantvāna piṭṭhito gaṇheyyāsi [ingha tvaṃ piṭṭhito gaṇha ucchuṃ (sī.)], gahetvāna
taṃ khādassu yāvadatthaṃ;
Teneva tvaṃ attamano bhavissasi, haṭṭho cudaggo ca pamodito cā”ti.
745. Gantvāna so piṭṭhito aggahesi, gahetvāna taṃ khādi yāvadatthaṃ;
Teneva so attamano ahoṣi, haṭṭho cudaggo ca pamodito cāti.

Ucchupetavatthu pañcamaṃ.

6. Kumārapetavatthu

746. “Sāvatti nāma nagaraṃ, himavantassa passato;
Tattha āsuṃ dve kumārā, rājaputtāti me suttaṃ.
747. “Sammattā [pamattā (ka.)] rajanīyesu, kāmassādābhinandino;
Paccuppannasukhe giddhā, na te passimsunāgataṃ.
748. “Te cutā ca manussattā, paralokaṃ ito gatā;
Tedha ghosentyadissantā, pubbe dukkaṭamattano.
749. “Bahūsu vata [bahussutesu (sī. ka.)] santesu, deyyadhamme upaṭṭhite;
Nāsakkhimhā ca attānaṃ, parittaṃ kātuṃ sukhāvahaṃ.

750. “Kim tato pāpakam assa, yaṃ no rājakulā cutā;
Upapannā pettivisayaṃ, khuppiṭṭāsāsamappitā [khuppiṭṭāsāsamappitā (sī. pī.)].
751. “Sāmino idha hutvāna, honti asāmino taḥiṃ;
Bhamanti [caranti (sī. pī.), maranti (syā.)] khuppiṭṭāsāya, manussā unnatonatā.
752. “Etamādīnavam ñatvā, issaramadasambhavam;
Pahāya issaramadam, bhava saggagato naro;
Kāyassa bheda sappañño, saggam so upapajjati”’ti.

Kumārapetavatthu chaṭṭham.

7. Rājaputtapetavatthu

753. Pubbe katānam kammānam, vipāko mathaye manam;
Rūpe sadde rase gandhe, phoṭṭhabbe ca manorame.
754. Naccam gītam ratim khiḍḍam, anubhutvā anappakam;
Uyyāne paricaritvā, pavisanto giribbajam.
755. Isim sunetta [sunita (ka.)] maddakkhi, attadantam samāhitam;
Appiccham hirisampannam, uñche pattagate ratam.
756. Hatthikkhandhato oruyha, laddhā bhanteti cābravi;
Tassa pattam gahetvāna, uccam paggayha khattiyō.
757. Thaṇḍile pattam bhinditvā, hasamāno apakkami;
“Rañño kitavassāham putto, kim mam bhikkhu karissasi”’.
758. Tassa kamma pharusassa, vipāko kaṭuko ahu;
Yaṃ rājaputto vedesi, nirayamhi samappito.
759. Chaḷeva caturāsīti, vassāni navutāni ca;
Bhusam dukkham nigacchitto, niraye katakibbisō.
760. Uttānopi ca paccittha, nikujjo vāmadakkhiṇo;
Uddhampādo ṭhito ceva, ciram bālo apaccatha.
761. Bahūni vassasahassāni, pūgāni nahutāni ca;
Bhusam dukkham nigacchitto, niraye katakibbisō.
762. Etādisam kho kaṭukam, appaduṭṭhappadosinam;
Paccanti pāpakammantā, isimāsajja subbatam.
763. So tattha bahuvassāni, vedayitvā bahum dukkam;
Khuppiṭṭāsahato nāma [khuppiṭṭāsāhato nāma (sī. pī.)], peto āsi tato cuto.
764. Etamādīnavam ñatvā [disvā (sī.)], issaramadasambhavam;
Pahāya issaramadam, nivātamanuvattaye.
765. Diṭṭheva dhamme pāsaṃso, yo buddhesu sagāravo;
Kāyassa bheda sappañño, saggam so upapajjati.

Rājaputtapetavatthu sattamaṃ.

8. Gūthakhāḍakapetavatthu

766. “Gūthakūpato uggantvā, ko nu dīno patiṭṭhasi [dīno hi tiṭṭhasi (sī.)];
Nissamsayaṃ pāpakammanto, kiṃ nu saddahase tuva’’nti.
767. “Ahaṃ bhadante petomhi, duggato yamalokiko;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gato’’.
768. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi’’ti.
769. “Ahu āvāsiko mayhaṃ, issukī kulamaccharī;
Ajjhositto mayhaṃ ghare, kadariyo paribhāsako.
770. “Tassāhaṃ vacanaṃ sutvā, bhikkhavo paribhāsisaṃ;
Tassa kammavipākena, petalokaṃ ito gato’’ti.
771. “Amitto mittavaṇṇena, yo te āsi kulūpako;
Kāyassa bhedaṃ duppañño, kiṃ nu pecca gatiṃ gato’’ti.
772. “Tassevāhaṃ pāpakammaṃ, sīse tiṭṭhāmi matthake;
So ca paravisayaṃ patto, mameva paricārako.
773. “Yaṃ bhadante hadantaññe, etaṃ me hoti bhojanaṃ;
Ahañca kho yaṃ hadāmi, etaṃ so upajīvatī’’ti.

Gūthakhāḍakapetavatthu aṭṭhamaṃ.

9. Gūthakhāḍakapetivatthu

774. “Gūthakūpato uggantvā, kā nu dīnā patiṭṭhasi;
Nissamsayaṃ pāpakammantā, kiṃ nu saddahase tuva’’nti.
775. “Ahaṃ bhadante petīmhi, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā’’ti.
776. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi’’ti.
777. “Ahu āvāsiko mayhaṃ, issukī kulamaccharī;
Ajjhositto mayhaṃ ghare, kadariyo paribhāsako.
778. “Tassāhaṃ vacanaṃ sutvā, bhikkhavo paribhāsisaṃ;
Tassa kammavipākena, petalokaṃ ito gatā’’ti.
779. “Amitto mittavaṇṇena, yo te āsi kulūpako;
Kāyassa bhedaṃ duppañño, kiṃ nu pecca gatiṃ gato’’ti.
780. “Tassevāhaṃ pāpakammaṃ, sīse tiṭṭhāmi matthake;

So ca paravisayaṃ patto, mameva paricāraḥ.

781. “Yaṃ bhadante hadantaññe, etaṃ me hoti bhojanaṃ;
Ahañca kho yaṃ hadāmi, etaṃ so upajīvatī”ti.

Gūthakhādakapetivatthu navamaṃ.

10. Gaṇapetavatthu

782. “Naggā dubbaṇṇarūpāttha, kisā dhamanisanthatā;
Upphāsulikā [uppāsulikā (ka.)] kisikā, ke nu tumhettha mārisā”ti.
783. “Mayaṃ bhadante petāmhā, duggatā yamalokikā;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gatā”ti.
784. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, petalokaṃ ito gatā”ti.
785. “Anāvaṭesu tittesu, vicinimhaddhamāsakaṃ;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.
786. “Nadiṃ upema tasitā, rittakā parivattati;
Chāyaṃ upema uṇhesu, ātaṇṇaṃ parivattati.
787. “Aggivaṇṇo ca no vāto, ḍahanto upavāyati;
Etañca bhante arahāma, aññañca pāpakaṃ tato.
788. “Api yojanāni [adhiyojanāni (sī. ka.)] gacchāma, chātā āhāraḍḍhino;
Aladdhāva nivattāma, aho no appapuññatā.
789. “Chātā pamucchitā bhantā, bhūmiyaṃ paṭisumbhitā;
Uttānā paṭikirāma, avakujjā patāmasa.
790. “Te ca tattheva patitā [tattha papahitā (ka.)], bhūmiyaṃ paṭisumbhitā;
Uraṃ sīsañca ghaṭṭema, aho no appapuññatā.
791. “Etañca bhante arahāma, aññañca pāpakaṃ tato;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.
792. “Te hi nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusiṃ;
Vadaññū sīlasampannā, kāhāma kusalaṃ bahu”nti.

Gaṇapetavatthu dasamaṃ.

11. Pāṭaliputtapetavatthu

793. “Diṭṭhā tayā nirayā tiracchānāyoni,
Peṭā asurā athavāpi mānūsā devā; Sayamaddasa kammavipākamattano,
Nessāmi taṃ pāṭaliputtamakkaṭaṃ; Tattha gantvā kusalaṃ karohi kammaṃ”.
794. “Atthakāmosi me yakkha, hitakāmosi devate;

Karomi tuyhaṃ vacanaṃ, tvaṃsi ācariyo mama.

795. “Diṭṭhā mayā nirayā tiracchānayoṇi, peṭā asurā athavāpi mānusa devā;
Sayamaddasaṃ kammavipākamattano, kāhāmi puññāni anappakāni” ti.

Pāṭaliputtapetavatthu ekādasamaṃ.

12. Ambavanapetavatthu

796. “Ayañca te pokkharāṇī surammā, samā sutitthā ca mahodakā ca;
Supupphitā bhamaragaṇānukiṇṇā, kathaṃ tayā laddhā ayaṃ manuññā.
797. “Idaṅca te ambavanaṃ surammaṃ, sabbotukaṃ dhārayate [dhārayati (syā. ka.)] phalāni;
Supupphitaṃ bhamaragaṇānukiṇṇaṃ, kathaṃ tayā laddhamidaṃ vimānaṃ”.
798. “Ambapakkaṃ dakaṃ [ambapakkodakaṃ (sī. syā. pī.), ambapakkūdakaṃ (ka.)] yāgu,
sītacchāyā manoramā;
Dhītāya dinnadānena, tena me idha labbhati”.
799. “Sandiṭṭhikaṃ kammaṃ evaṃ [sandiṭṭhikaṃ eva (syā.)] passatha, dānassa damassa
saṃyamassa vipākaṃ;
Dāsī ahaṃ ayyakulesu hutvā, suṇisā homi agārassa issarā” ti.

Ambavanapetavatthu dvādasamaṃ.

13. Akkharukkhapetavatthu

800. “Yaṃ dadāti na taṃ hoti, detheva dānaṃ datvā ubhayaṃ tarati;
Ubhayaṃ tena dānena [tena (ka.)] gacchati, jāgaratha māpamajjathā” ti.
Akkharukkhapetavatthu terasamaṃ.

14. Bhogasamharapetavatthu

801. “Mayaṃ bhoge samharimha, samena visamena ca;
Te aññe paribhuñjanti, mayaṃ dukkhassa bhāgini” ti.

Bhogasamharapetavatthu cuddasamaṃ.

15. Seṭṭhiputtapetavatthu

802. [jā. 1.4.54 jātakepi] “Saṭṭhivassasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Niraye paccamānānaṃ, kadā anto bhavissati”.
803. [jā. 1.4.55 jātakepi] “Natthi anto kuto anto, na anto paṭidissati;
Tathā hi pakataṃ pāpaṃ, tuyhaṃ mayhañca mārisā [mama tuyhañca mārisa (sī. syā. pī.)].
804. [jā. 1.4.53 jātakepi] “Dujjīvitamajīvamha, ye sante na dadamhase;
Santesu deyyadhammesu, dīpaṃ nākamha attano.
805. [jā. 1.4.56 jātakepi] “Sohaṃ nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusiṃ;
Vadaññū sīlasampanno, kāhāmi kusalaṃ bahu” ti.

Seṭṭhiputtapetavatthu pannarasamaṃ.

16. Saṭṭhikūṭapetavatthu

806. “Kiṃ nu ummattarūpova, migo bhantova dhāvasi;
Nissamsayaṃ pāpakammanto [pāpakammaṃ (syā. pī.)], kiṃ nu saddāyase tuva’’nti.
807. “Ahaṃ bhadante petomhi, duggato yamalokiko;
Pāpakammaṃ karitvāna, petalokaṃ ito gato.
808. “Saṭṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse mayhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka’’nti.
809. “Kiṃ nu kāyena vācāya, manasā dukkaṭaṃ kataṃ;
Kissa kammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchasi.
810. “Saṭṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse tuyhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka’’nti.
811. “Athaddasāsiṃ sambuddhaṃ, sunettaṃ bhāvitindriyaṃ;
Nisinnaṃ rukkhamūlasmiṃ, jhāyantaṃ akutobhayaṃ.
812. “Sālittakappahārena, bhindissaṃ tassa matthakaṃ;
Tassa kammavipākena, idaṃ dukkhaṃ nigacchisaṃ.
813. “Saṭṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse mayhaṃ nipatanti, te bhindanti ca [nipatanti, vo bhindanteva (sī. dhammapadaṭṭhakathā)]
matthaka’’nti.
814. “Dhammena te kāpurisa, saṭṭhikūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso;
Sīse tuyhaṃ nipatanti, te bhindanti ca matthaka’’nti.

Saṭṭhikūṭapetavatthu soḷasamaṃ.

Mahāvaggo catuttho niṭṭhito.

Tassuddānaṃ –

Ambasakkaro serīsako, piṅgalo revati ucchu;
Dve kumārā duve gūthā, gaṇapāṭaliambavanaṃ.

Akkharukkhahogasaṃharā, seṭṭhiputtasaṭṭhikūṭā;
Iti soḷasavathūni, vaggo tena pavuccati.

Atha vagguddānaṃ –

Urago uparivaggo, cūḷamahāti catudhā;
Vatthūni ekapaññāsaṃ, catudhā bhāṇavārato.

Petavatthupāḷi niṭṭhitā.